Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 908/2014

z dnia 6 sierpnia 2014 r.

ustanawiające zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, przepisów dotyczących kontroli, zabezpieczeń i przejrzystości

(Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 59)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/583 z dnia 13 kwietnia 2015 r.	L 97	5	14.4.2015
►**M2**	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/775 z dnia 18 maja 2015 r.	L 122	1	19.5.2015
►**M3**	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2222 z dnia 1 grudnia 2015 r.	L 316	2	2.12.2015

sprostowane przez:

►**C1** Sprostowanie, Dz.U. L 114 z 5.5.2015, s. 25 (908/2014)

►**C2** Sprostowanie, Dz.U. L 330 z 16.12.2015, s. 55 (2015/2222)

▼B

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 908/2014

z dnia 6 sierpnia 2014 r.

ustanawiające zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, przepisów dotyczących kontroli, zabezpieczeń i przejrzystości

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej i uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 oraz (WE) nr 485/2008 ([1]), w szczególności jego art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2, art. 23, art. 36 ust. 6, art. 46 ust. 5 i 6, art. 50 ust. 2, art. 53 ust.1, art. 57 ust. 2, art. 62 ust. 2, art. 66 ust. 4, art. 88, 104 oraz 114,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 określa podstawowe zasady dotyczące finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej, w tym w odniesieniu do akredytowania agencji płatniczych i jednostek koordynujących, zarządzania finansowego i procedur rozliczania zgodności rachunków, systemów kontroli i kar, w tym kontroli transakcji, zabezpieczeń i przejrzystości. Aby zapewnić poprawne funkcjonowanie i jednolite stosowanie nowych ram prawnych ustanowionych tym rozporządzeniem, przyznano Komisji uprawnienia w zakresie przyjmowania przepisów w przedmiotowych obszarach. Nowe przepisy powinny zastąpić odpowiednie przepisy rozporządzeń Komisji (WE) nr 601/94 ([2]), (WE)

([1]) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

([2]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 601/94 z dnia 17 marca 1994 r. w sprawie stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 165/94 w odniesieniu do ustanawiania szczegółowych zasad dotyczących współfinansowania przez Wspólnotę kontroli przy zastosowaniu teledetekcji na obszarach rolniczych (Dz.U. L 76 z 18.3.1994, s. 20).

▼B

nr 4/2004 ([1]), (WE) nr 883/2006 ([2]), (WE) nr 884/2006 ([3]), (WE) nr 885/2006 ([4]), (WE) nr 259/2008 ([5]) i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 282/2012 ([6]). Rozporządzenia (WE) nr 883/2006, (WE) nr 884/2006, (WE) nr 885/2006 i rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2012 zostały uchylone rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 907/2014 ([7]). W celu zapewnienia jasności i pewności prawa należy niniejszym rozporządzeniem uchylić rozporządzenia (WE) nr 601/94, (WE) nr 4/2004 i (WE) nr 259/2008.

(2) Państwa członkowskie powinny udzielać akredytacji agencjom płatniczym jedynie wówczas, gdy spełniają one pewne minimalne wymogi określone na poziomie Unii, jak przewiduje art. 1 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014. Kryteria akredytacji są określone w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014. Należy określić zasady dotyczące procedur wydawania, przeglądu i cofania akredytacji dla agencji płatniczych i jednostek koordynujących.

(3) Państwa członkowskie powinny stale nadzorować swoje agencje płatnicze. Powinny one utworzyć system wymiany informacji, tak aby właściwe organy były informowane o przypadkach, w których zachodzi podejrzenie braku zgodności z przepisami. Należy wprowadzić procedurę, zgodnie z którą takimi przypadkami zajmują się państwa członkowskie, łącznie z obowiązkiem sporządzenia planu uzupełnienia wszystkich stwierdzonych braków w określonym terminie. W odniesieniu do wydatków dokonanych przez agencje płatnicze, których akredytacja została utrzymana przez ich państwo członkowskie, chociaż nie udało im

([1]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 4/2004 z dnia 23 grudnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 4045/89 w sprawie kontroli przez państwa członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (Dz.U. L 2 z 6.1.2004, s. 3).

([2]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 883/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do prowadzenia kont przez agencje płatnicze, deklaracji wydatków i dochodów oraz warunków zwrotu wydatków w ramach EFRG i EFRROW (Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 1).

([3]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 884/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do finansowania przez EFRG środków interwencyjnych w postaci składowania w magazynach państwowych i księgowania transakcji składowania w magazynach państwowych przez agencje płatnicze państw członkowskich (Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 35).

([4]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFGR i EFRROW (Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 90).

([5]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 259/2008 z dnia 18 marca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie publikowania informacji na temat beneficjentów środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 28).

([6]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 282/2012 z dnia 28 marca 2012 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych (Dz.U. L 92 z 30.3.2012, s. 4).

([7]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (zob. s. 18 niniejszego Dziennika Urzędowego).

▼B

się wprowadzić takiego planu w określonym terminie, Komisja powinna mieć możliwość podjęcia decyzji o wszczęciu postępowania w sprawie braku zgodności w ramach procedury rozliczenia zgodności rachunków przewidzianej w art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

(4) Zgodnie z art. 7 ust. 3 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 osoby kierujące akredytowaną agencją płatniczą są zobowiązane do sporządzania deklaracji zarządczych w odniesieniu do kompletności, rzetelności i prawdziwości sprawozdań finansowych oraz właściwego funkcjonowania systemów kontroli wewnętrznej, w oparciu o obiektywne kryteria, a także w odniesieniu do zgodności z prawem i prawidłowości transakcji stanowiących ich podstawę. Należy określić przepisy w odniesieniu do treści i formatu takich deklaracji zarządczych,

(5) Należy określić przepisy regulujące działanie jednostek koordynujących, o których mowa w art. 7 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 oraz zadania jednostek certyfikujących, o których mowa w art. 9 tego rozporządzenia. Ponadto należy określić treść świadectw i sprawozdań sporządzanych przez jednostki certyfikujące, tak aby zapewnić ich przydatność dla Komisji w procedurze rozliczania rachunków.

(6) Aby zapewnić rzetelne zarządzanie środkami zapisanymi w budżecie Unii na rzecz Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i Europejskiego Funduszu Rolniczego Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) („fundusze”), agencje płatnicze powinny utrzymywać odrębne rachunki wyłącznie do celów dokonywanych płatności i dochodów przeznaczonych na określony cel w ramach każdego z funduszy. W związku z tym księgowość prowadzona przez agencje płatnicze musi wyraźnie odzwierciedlać, w odniesieniu do każdego z dwóch funduszy, poniesione wydatki i dochody przeznaczone na określony cel, odpowiednio na podstawie art. 4 ust. 1, art. 5 i 43 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz umożliwić połączenie tych wydatków i dochodów ze środkami finansowymi, które zostały im udostępnione w budżecie unijnym.

(7) Finansowanie wspólnej polityki rolnej odbywa się w euro, umożliwiając jednocześnie państwom członkowskim nienależącym do strefy euro dokonywanie płatności na rzecz beneficjentów w ich walucie krajowej. W celu umożliwienia konsolidacji całości wydatków i dochodów należy przewidzieć, by odpowiednie agencje płatnicze były w stanie dostarczyć dane odnoszące się do wydatków i dochodów wyrażonych zarówno w euro, jak i w walucie, w jakiej zostały one dokonane lub otrzymane.

(8) Wydatki z budżetu Unii i budżetów krajowych, współfinansowane w celu wsparcia rozwoju obszarów wiejskich w ramach EFRROW, są oparte na szczegółowych programach z rozbiciem na środki, określone stawki wkładu i cele szczegółowe. Zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami wydatki te należy monitorować i księgować w oparciu o te kryteria, tak aby wszystkie działania można było zidentyfikować za pomocą programu, środka, określonych stawek wkładu i celów szczegółowych. Dzięki temu można będzie zweryfikować, na ile poniesione wydatki odpowiadają przeznaczonym na określony cel

▼B

zasobom finansowym. W tym kontekście należy określić elementy, które agencje płatnicze muszą uwzględnić. W szczególności agencje płatnicze powinny jasno określić w zapisach księgowych pochodzenie z funduszy publicznych i unijnych w powiązaniu z przeprowadzonym finansowaniem. Ponadto kwoty do odzyskania od beneficjentów, jak również kwoty odzyskane, muszą być szczegółowo zidentyfikowane i przedstawione w powiązaniu z operacjami początkowymi.

(9) Państwa członkowskie uruchamiają zasoby w celu finansowania wydatków EFRG, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, przed sfinansowaniem tych wydatków przez Komisję w formie comiesięcznych zwrotów poniesionych wydatków. Ewentualnie państwa członkowskie otrzymują zaliczkę na poczet wydatków EFRG, która zostanie rozliczona w ramach rocznego rozliczenia zgodności rachunków zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. Aby zapewnić należyte zarządzanie przepływami finansowymi, państwa członkowskie powinny gromadzić informacje niezbędne do wykazania kompletności, dokładności i prawdziwości dokonanych wydatków do celów tych comiesięcznych zwrotów oraz przechowywać je do dyspozycji Komisji, w miarę jak dokonywane są wydatki i uzyskiwane są dochody, lub w regularnych odstępach czasu przekazywać je Komisji. Informacje te powinny być przekazywane Komisji przez państwa członkowskie w terminach dostosowanych do sposobu zarządzania każdym z funduszy. Przedstawianie informacji w tych terminach nie powinno wpływać na zobowiązanie państw członkowskich do przechowywania wszelkich informacji zgromadzonych do celów własnego monitorowania wydatków, tak aby Komisja mogła dokonać ich weryfikacji.

(10) Ogólne obowiązki agencji płatniczych dotyczące prowadzenia księgowości obejmują dane wymagane do celów zarządzania unijnymi funduszami i ich kontroli. Jednak obowiązki te nie obejmują wymogów w zakresie zwrotu wydatków i szczegółowych informacji, jakie należy przedstawić Komisji w celu uzyskania takiego zwrotu. Należy w związku z tym wyszczególnić niektóre informacje i dane dotyczące wydatków, które będą finansowane przez fundusze, i które należy przekazywać Komisji w regularnych odstępach czasu. Przesyłanie informacji przez państwa członkowskie Komisji musi jej pozwolić na wykorzystanie przekazywanych informacji bezpośrednio i w możliwie najskuteczniejszy sposób do celów zarządzania księgowością funduszy i odpowiednimi płatnościami. Aby osiągnąć ten cel, wszystkie informacje udostępniane lub przekazywane między państwami członkowskimi a Komisją należy przesyłać elektronicznie.

(11) Artykuł 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 stanowi, że w przypadku środków związanych z operacjami finansowanymi przez fundusze, deklaracje wydatków, które mają także charakter wniosku o przyznanie płatności, muszą być przekazane Komisji wraz z wymaganymi informacjami. Aby umożliwić państwom członkowskim i agencjom płatniczym sporządzanie tych deklaracji wydatków zgodnie ze zharmonizowanymi przepisami oraz aby umożliwić Komisji uwzględnienie wniosków o przyznanie płatności, należy ustanowić warunki, na jakich te wydatki mogą być zaksięgowane zgodnie z odpowiednimi budżetami EFRG i EFRROW. Warunki te

▼B

powinny określać przepisy mające zastosowanie do zapisywania wydatków i dochodów, w szczególności dochodów przeznaczonych na określony cel i wszelkich korekt, których należałoby dokonać, jak również deklaracji faktycznych wydatków.

(12) W przypadku gdy na podstawie deklaracji wydatków otrzymanej od państw członkowskich w ramach EFRG całkowita kwota przewidzianych zobowiązań, które mogłyby być zatwierdzone zgodnie z art. 170 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ([1]), przewyższa 75 % wszystkich środków przeznaczonych na bieżący rok budżetowy, Komisja zobowiązana jest dokonać redukcji tych kwot. Zgodnie z zasadą należytego zarządzania, redukcje te muszą zostać rozłożone w sposób proporcjonalny pomiędzy wszystkie państwa członkowskie, na podstawie otrzymanych od tych państw deklaracji wydatków. W celu dokonania sprawiedliwego podziału środków między państwa członkowskie należy przewidzieć, aby przy powyższym założeniu płatności miesięczne w ramach EFRG były zmniejszone o wysokość wielkości procentowej deklaracji wydatków przekazanych przez każde państwo członkowskie, ustanowionej dla każdego rozdziału, oraz że saldo niewypłacone w danym miesiącu zostaje przeniesione w decyzjach Komisji dotyczących płatności miesięcznych realizowanych w terminie późniejszym.

(13) Po zatwierdzeniu płatności miesięcznych Komisja powinna przekazać państwom członkowskim do dyspozycji środki finansowe konieczne do pokrycia wydatków finansowanych przez fundusze, zgodnie z praktycznymi uzgodnieniami i warunkami, które należy określić na podstawie przekazanych przez państwa członkowskie do Komisji informacji oraz systemów informacyjnych wprowadzonych przez Komisję.

(14) Warunkiem zwrotu wydatków w zakresie interwencji publicznej poniesionych przez agencje płatnicze jest uwzględnienie przez nie w deklaracjach wydatków wartości i kwot, które zaksięgowały w miesiącu następującym po miesiącu, którego dotyczą transakcje przechowywania w magazynach państwowych Aby zapewnić sprawny przebieg procedury zwrotu, należy określić sposób, w jaki tego rodzaju informacje, niezbędne do obliczenia kosztów i wydatków, mają być przekazywane Komisji.

(15) Zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014 prowadzenie ewidencji zapasów w magazynach państwowych musi umożliwiać zarówno określenie wielkości wypłaconej kwoty unijnego finansowania, jak i rozpoznanie sytuacji zapasów objętych systemem pomocy interwencyjnej. W tym celu należy domagać się od agencji płatniczych prowadzenia oddzielnej ewidencji zapasów i oddzielnych rachunków finansowych, zawierających pozycje niezbędne do monitorowania zapasów i do zapewnienia zarządzania finansowaniem wydatków i dochodów generowanych przez środki interwencji publicznej związane z przechowywaniem w magazynach państwowych.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

▼B

(16) W odniesieniu do przechowywania w magazynach państwowych agencje płatnicze mają obowiązek księgowania pozycji dotyczących ilości, wartości i niektórych średnich. Istnieją jednak okoliczności, w których pewnych transakcji i wydatków nie należy księgować, lub należy je księgować zgodnie ze szczególnymi przepisami. Aby zapewnić jednakowe traktowanie i ochronę interesów finansowych Unii, należy określić tego rodzaju okoliczności oraz, tam gdzie to stosowne, warunki księgowania operacji i wydatków.

(17) Dzień księgowania poszczególnych pozycji wydatków i dochodów właściwych dla środków interwencyjnych związanych z przechowywaniem w magazynach państwowych zależy od charakteru powiązanej z nimi operacji i może być określony w ramach obowiązującego prawodawstwa rolnego. W tej sytuacji należy ustanowić ogólną zasadę, zgodnie z którą księgowanie ma miejsce w dniu przeprowadzenia czynności fizycznej wynikającej z zastosowania środka interwencyjnego oraz przewidzieć przypadki szczególne, które należy wziąć pod uwagę.

(18) Z uwagi na należyte zarządzanie finansami państwa członkowskie powinny przedstawić Komisji prognozy kwot, które mają być sfinansowane z EFRROW w rolniczym roku budżetowym, i szacunki dotyczące wniosków o finansowanie na kolejny rok budżetowy. W celu umożliwienia Komisji wywiązania się z jej obowiązków odpowiednie informacje powinny być jej przekazywane w odpowiednich terminach, a w każdym razie dwa razy do roku, najpóźniej dnia 31 stycznia i 31 sierpnia każdego roku.

(19) Zgodnie z art. 36 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 należy określić terminy sporządzania deklaracji wydatków odnoszących się do działań w ramach EFRROW. Biorąc pod uwagę specyfikę przepisów w zakresie rachunkowości stosowanych w odniesieniu do EFRROW oraz wykorzystywanie finansowania wstępnego i finansowania środków na rok kalendarzowy, należy przewidzieć, że wydatki te muszą być deklarowane zgodnie z terminami dostosowanymi do tych szczególnych warunków.

(20) Wymiana informacji i dokumentów między Komisją a państwami członkowskimi, a także przekazywanie i zgłaszanie informacji Komisji przez państwa członkowskie, odbywa się na ogół w formie elektronicznej. W celu lepszego zrozumienia sposobu tej wymiany informacji dotyczących funduszy oraz w celu rozpowszechnienia jej użycia wprowadzono nowe systemy informacyjne zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 883/2006. Systemy te należy dalej wykorzystywać i rozbudowywać, po uprzednim poinformowaniu o nich państw członkowskich na forum Komitetu ds. Funduszy Rolniczych.

(21) Warunki przetwarzania informacji w tych systemach informacyjnych, a także formę i treść dokumentów przekazywanych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 należy często uaktualniać stosownie do zmian mających zastosowanie przepisów lub wymogów w zakresie zarządzania. Należy również określić ujednolicone zasady przedstawiania istotnych dokumentów przez państwa członkowskie. Aby osiągnąć te cele oraz w celu uproszczenia procedur i zapewnienia natychmiastowej operacyjności przedmiotowych systemów informacyjnych, należy określić formę i treść dokumentów w oparciu o ujednolicone wzory i protokoły oraz przewidzieć ich dostosowywanie i uaktualnianie przez Komisję po uprzednim poinformowaniu Komitetu ds. Funduszy Rolniczych.

▼B

(22) Zgodnie z art. 58 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 państwa członkowskie za pośrednictwem agencji płatniczych odpowiadają za zarządzanie legalnością wydatków funduszy i jej kontrolę. Dane dotyczące transakcji finansowych powinny zatem być przekazywane lub wprowadzane do systemów informacyjnych i aktualizowane pod nadzorem agencji płatniczych przez same agencje płatnicze lub przez organy, którym powierzono wykonanie tego zadania, w stosownym przypadku za pośrednictwem akredytowanych jednostek koordynujących.

(23) Niektóre dokumenty lub deklaracje przewidziane w art. 102 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 lub w aktach Komisji przyjętych do celów tego artykułu wymagają podpisu osoby upoważnionej lub zgody osoby na jednym lub kilku etapach danej procedury. Systemy informacyjne wprowadzone w celu przekazywania tych dokumentów powinny w tych przypadkach umożliwiać zidentyfikowanie w sposób niebudzący wątpliwości każdej osoby i dawać wystarczającą pewność, że treść dokumentów, również w odniesieniu do etapów procedury, nie może być zmieniona. Powinno to dotyczyć w szczególności deklaracji wydatków i deklaracji zarządczej załączonych do rocznych sprawozdań finansowych, określonych w art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz dokumentów przekazanych drogą elektroniczną w ramach tych procedur.

(24) Zgodnie z art. 58 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 państwa członkowskie za pośrednictwem swoich agencji płatniczych odpowiadają za odzyskiwanie nienależnych płatności wraz z odsetkami. Aby zapewnić skuteczne i właściwe stosowanie tych przepisów, należy określić zharmonizowane przepisy dotyczące odsetek mających zastosowanie w przypadku odzyskiwania nienależnych płatności. Nie naruszając przepisów art. 54 ust. 3 akapit pierwszy lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, zobowiązanie państw członkowskich do odzyskiwania nienależnych płatności może być realizowane na wiele sposobów. Bez uszczerbku dla wszelkich innych działań mających na celu egzekwowanie prawa przewidzianych przez przepisy krajowe, skutecznym i wydajnym pod względem kosztów sposobem odzyskiwania zaległych należności jest odliczanie ich od przyszłych płatności przewidzianych na rzecz dłużnika, po tym jak wysokość długu została ustalona zgodnie z ustawodawstwem krajowym. Ten sposób odzyskiwania należności powinien stać się obowiązkowy dla państw członkowskich; należy również określić wspólne zasady jego stosowania.

(25) Należy ustanowić szczegółowe przepisy zarówno w odniesieniu do procedury rozliczenia rachunków przewidzianej w art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jak i do procedury rozliczenia zgodności rachunków przewidzianej w art. 52 wspomnianego rozporządzenia, łącznie z mechanizmem umożliwiającym, w zależności od przypadku, odejmowanie wynikających kwot od jednej z następnych płatności dokonanych na rzecz państw członkowskich przez Komisję lub dodawanie ich do niej.

(26) W odniesieniu do procedury rozliczania rachunków przewidzianej w art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 konieczne jest określenie informacji, jakie mają się znajdować w rocznych sprawozdaniach finansowych agencji płatniczych, oraz ustanowienie daty przekazywania Komisji tych sprawozdań i innych istotnych dokumentów. Ponadto należy jasno wskazać okres, w jakim agencje płatnicze są zobowiązane do przechowywania dokumentów potwierdzających wszystkie wydatki i dochody przeznaczone na

▼B

określony cel do udostępnienia Komisji. Ponadto należy wskazać, że ustanowienie formy i treści informacji rachunkowych, jakie mają być przekazywane przez agencje płatnicze, pozostaje w gestii Komisji.

(27) Aby zapewnić zakończenie procedury rozliczenia zgodności rachunków w rozsądnym terminie w standardowych przypadkach, należy określić terminy, jakich Komisja i państwa członkowskie powinny przestrzegać w odniesieniu do różnych etapów procedury. Jednocześnie należy jednak zapewnić Komisji możliwość przedłużenia tych terminów, jeśli jest to niezbędne z uwagi na złożoność toczącego się dochodzenia. Procedura rozliczenia zgodności rachunków powinna dawać państwom członkowskim prawo skorzystania z postępowania nieprocesowego oraz zawierać prawidłową ocenę informacji koniecznych dla przeprowadzenia oceny ryzyka funduszy.

(28) Zgodnie z art. 59 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia minimalnego poziomu kontroli na miejscu, niezbędnego do skutecznego zarządzania ryzykiem. Państwa członkowskie mogą, na własną odpowiedzialność, obniżyć ten poziom minimalny kontroli na miejscu, jeśli systemy zarządzania i kontroli funkcjonują właściwie, a wskaźnik błędu pozostaje na akceptowalnym poziomie. Sektorowe prawodawstwo rolne musi określić niezbędny minimalny poziom kontroli na miejscu, natomiast należy ustanowić horyzontalne przepisy dotyczące możliwości ograniczenia minimalnego poziomu kontroli na miejscu mające zastosowanie do wszystkich środków finansowanych w ramach funduszy i mające zastosowanie warunki. Oprócz tych horyzontalnych przepisów sektorowe prawodawstwo rolne może przewidzieć dodatkowe przepisy.

(29) Należy również przewidzieć przepisy dotyczące przeprowadzania przez państwa członkowskie kontroli transakcji, o których mowa w art. 80 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w szczególności w odniesieniu do wyboru przedsiębiorstw, liczby kontroli oraz ich harmonogramu.

(30) Zgodnie z tytułem V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 dotyczącym kontroli transakcji państwa członkowskie przesyłają Komisji szereg powiadomień. Jako że standaryzacja formy i zawartości takich powiadomień ułatwia ich stosowanie i zapewnia jednolite podejście, zalecane jest przyjęcie szczegółowych zasad odnośnie do ich formy i zawartości. Należy ponadto ustanowić przepisy regulujące przechowywanie dokumentów handlowych, wspólne działania wymagające wzajemnej pomocy, o których mowa w art. 83 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz działanie specjalnych jednostek, o których mowa w art. 85 tego rozporządzenia.

(31) Rozporządzenie delegowane (UE) nr 907/2014 ustanawia przepisy uzupełniające ramy prawne dotyczące zabezpieczeń, w szczególności w zakresie wymogu złożenia zabezpieczenia, wymogów dotyczących zabezpieczeń, a także przepisy w odniesieniu do składania, zwalniania lub przepadku zabezpieczenia. Aby zapewnić jednolite stosowanie tych przepisów, należy określić zasady dotyczące formy i procedur w zakresie składania i zwalniania zabezpieczeń oraz w odniesieniu do wymiany informacji i powiadomień koniecznych w tej dziedzinie.

▼B

(32) Zgodnie z tytułem VII rozdział IV rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 dotyczącym przejrzystości państwa członkowskie są zobowiązane do publikowania co roku wykazu beneficjentów funduszy oraz, między innymi, kwot, jakie każdy z beneficjentów otrzymał w ramach każdego z tych funduszy. W tym celu, zgodnie z art. 111 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, należy określić formę tej publikacji. Publikacja ta nie powinna przekraczać niezbędnego minimum koniecznego do realizacji celów w zakresie przejrzystości.

(33) Opublikowane informacje powinny być zgodne z informacjami zapisanymi przez agencje płatnicze w ich księgach i rejestrach i powinny dotyczyć płatności otrzymanych w poprzednim roku budżetowym. Informacje te należy przekazać do publicznej wiadomości w jasny, zharmonizowany i umożliwiający wyszukiwanie sposób do dnia 31 maja.

(34) Zgodnie z art. 111 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 należy opublikować kwoty płatności dla każdego środka finansowanego przez fundusze, jakie każdy beneficjent otrzymał. Jednak aby zapewnić spełnianie wymogu określonego w art. 112 tego rozporządzenia, należy również określić progi, poniżej których nazwa lub nazwisko beneficjenta nie są publikowane.

(35) Zgodnie z art. 111 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 publikacja wykazu beneficjentów funduszy jest konieczna w celu identyfikacji gmin, w których beneficjenci mieszkają lub są zarejestrowani. Informację tę należy również udostępniać w przypadku beneficjentów będących osobami fizycznymi, których nazwisk nie należy publikować zgodnie z art. 112 tego rozporządzenia. Aby uniknąć nieproporcjonalnego i niepotrzebnego naruszania prywatności, należy przewidzieć przepisy na wypadek, gdyby z uwagi na ograniczoną liczbę beneficjentów zamieszkujących daną gminę lub zarejestrowanych w niej opublikowanie informacji na temat gminy pozwoliło na zidentyfikowanie osoby fizycznej.

(36) Informacje powinny zostać opublikowane w internecie w formie wyszukiwarki, co stanowiłoby gwarancję, że ogół społeczeństwa będzie miał do nich dostęp. Wyszukiwarka powinna umożliwiać przeszukiwanie danych w oparciu o określone kryteria, a rezultaty wyszukiwania powinny być przedstawiane w łatwo dostępnej formie.

(37) W celu spełnienia mających zastosowanie wymagań dotyczących ochrony danych osobowych beneficjenci funduszy powinni być uprzednio poinformowani o możliwości publikacji ich danych. Beneficjentów należy informować o tym za pośrednictwem formularzy wniosku o pomoc lub w momencie zbierania danych. W odniesieniu do wydatków poniesionych w latach budżetowych 2014 i 2015 poinformowanie beneficjentów nie było możliwe w momencie zbierania ich danych osobowych, należy zatem poinformować ich w rozsądnym terminie przed opublikowaniem danych.

▼B

(38) Aby ułatwić publiczny dostęp do opublikowanych danych, państwa członkowskie powinny utworzyć strony internetowe zawierające informacje dotyczące beneficjentów funduszy i progów, o których mowa w art. 112 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. Z uwagi na różnice w strukturze organizacyjnej państwa członkowskie powinny same zadecydować o tym, który organ jest odpowiedzialny za stworzenie i aktualizowanie ich strony internetowej oraz publikowanie danych. Komisja powinna utworzyć stronę zawierającą linki do stron państw członkowskich.

(39) Artykuł 10 niniejszego rozporządzenia powinien mieć zastosowanie do poniesionych wydatków i uzyskanych przez państwa członkowskie dochodów przeznaczonych na określony cel od dnia 16 października 2014 r., aby zapewnić ciągłość sprawozdawczości w trakcie tego samego roku budżetowego.

(40) Aby zapewnić spójność traktowania trwających procedur rozliczania zgodności rachunków, terminy przewidziane w art. 34 ust. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia nie powinny mieć zastosowania do tych procedur, w odniesieniu do których przed dniem 1 stycznia 2015 r. przesłano powiadomienie zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 885/2006.

(41) Z uwagi na fakt, że tytuł VII rozdział IV rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 dotyczący przejrzystości ma zastosowanie do płatności dokonanych począwszy od roku budżetowego 2014, odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia należy stosować do tych płatności.

(42) Aby państwa członkowskie miały wystarczającą ilość czasu na wdrożenie przepisów, informacje przekazywane zgodnie z załącznikiem II kolumny V1 i V2 powinny być wymagane od roku budżetowego 2016.

(43) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Funduszy Rolniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

AGENCJE PŁATNICZE I INNE ORGANY

Artykuł 1

Procedura akredytacji agencji płatniczych

1. Państwa członkowskie wyznaczają na poziomie ministerialnym organ odpowiedzialny za:

a) wydawanie, przegląd i cofanie akredytacji dla agencji płatniczych;

b) realizację zadań przypisanych właściwemu organowi na mocy niniejszego rozdziału.

2. Właściwy organ podejmuje w formie aktu prawnego decyzję w sprawie przyznania lub, po dokonaniu przeglądu, wycofania akredytacji dla agencji płatniczej na podstawie analizy kryteriów akredytacji, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014 („kryteria akredytacji”). Właściwy organ bezzwłocznie informuje Komisję o przyznaniu lub wycofaniu akredytacji.

▼B

3. Właściwy organ wyznacza organ audytowy w celu przeprowadzenia badania (przeglądu przedakredytacyjnego), zanim zostanie przyznana jakakolwiek forma akredytacji. Organ audytowy to instytucja audytowa, lub inna publiczna lub prywatna organizacja lub jednostka organizacyjna instytucji, która dysponuje odpowiednimi kwalifikacjami, umiejętnościami i zasobami koniecznymi do przeprowadzenia audytu. Organ audytowy jest niezależny od agencji płatniczej, której ma zostać przyznana akredytacja.

Badanie (przegląd przedakredytacyjny) przeprowadzane przez organ audytowy obejmuje w szczególności:

a) istniejące procedury i systemy służące zatwierdzaniu i realizacji płatności;

b) podział obowiązków i odpowiedniość kontroli wewnętrznych i zewnętrznych w odniesieniu do transakcji finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) i Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), zwane dalej łącznie „funduszami”;

c) zakres, w jakim istniejące procedury i systemy są w stanie chronić budżet Unii, w tym oparte na analizie ryzyka środki zwalczania nadużyć finansowych;

d) bezpieczeństwo systemów informacyjnych;

e) prowadzenie dokumentacji księgowej.

Organ audytowy sporządza sprawozdanie opisujące szczegółowo przeprowadzone prace audytowe, podające ich wyniki i ocenę na temat tego, czy dana agencja płatnicza spełnia kryteria akredytacji. Sprawozdanie to zostaje przedłożone właściwemu organowi, który wydaje dokument akredytacji, jeżeli ma pewność, że agencja płatnicza spełnia kryteria akredytacji.

4. Jeśli właściwy organ uznaje, że agencja płatnicza nie spełnia kryteriów akredytacji, informuje on agencję płatniczą o warunkach, które powinna spełnić przed udzieleniem jej akredytacji.

Do czasu wprowadzenia wszelkich wymaganych zmian koniecznych do zrealizowania tych szczególnych warunków akredytacja może zostać udzielona tymczasowo na okres, którego długość wyznacza się w zależności od wagi stwierdzonego problemu, nieprzekraczający 12 miesięcy. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może, na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego, zdecydować o przedłużeniu tego terminu.

5. Informacje przewidziane w art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przekazywane są natychmiast po akredytowaniu agencji płatniczej po raz pierwszy, i w każdym przypadku przed obciążeniem funduszy jakimkolwiek wydatkiem dokonanym przez tę agencję. Dołączane są do nich deklaracje i dokumenty dotyczące:

a) zakresu odpowiedzialności nałożonego na agencję płatniczą;

b) podziału odpowiedzialności pomiędzy departamentami agencji płatniczej;

c) związków agencji płatniczej z innymi organami, publicznymi lub prywatnymi, które są odpowiedzialne za realizację środków, w ramach których agencja obciąża fundusze wydatkami;

▼B

d) procedur, zgodnie z którymi przyjmowane i weryfikowane są wnioski beneficjentów i stwierdzana jest ich ważność oraz według których wydaje się zezwolenia na dokonywanie wydatków oraz ich pokrywanie i księgowanie;

e) przepisów dotyczących bezpieczeństwa systemów informacyjnych;

f) sprawozdania z przeglądu przedakredytacyjnego przeprowadzonego przez organ audytowy, o którym mowa w ust. 3.

6. Komisja informuje Komitet ds. Funduszy Rolniczych o agencjach płatniczych akredytowanych w każdym państwie członkowskim.

Artykuł 2

Przegląd akredytacji

1. Właściwy organ zapewnia stały nadzór nad agencjami płatniczymi, za które jest odpowiedzialny, w szczególności na podstawie świadectw oraz sprawozdań sporządzanych przez jednostkę certyfikującą, o których mowa w art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, i podejmuje działania w następstwie stwierdzonych niedociągnięć.

Co trzy lata właściwy organ przedkłada Komisji pisemne sprawozdanie z nadzoru agencji płatniczych i monitorowania ich działań. Sprawozdanie to obejmuje przegląd agencji płatniczych pod kątem ich ciągłej zgodności z kryteriami akredytacji, wraz z informacją na temat działań podjętych w celu uzupełnienia stwierdzonych braków. Właściwy organ potwierdza, czy agencja płatnicza, za którą jest odpowiedzialny, w dalszym ciągu spełnia kryteria akredytacji.

2. Państwa członkowskie ustanawiają system, który zapewnia niezwłoczne przekazywanie właściwemu organowi wszystkich informacji sugerujących, że agencja płatnicza nie spełnia kryteriów akredytacyjnych.

3. Jeżeli właściwy organ ustalił, że dana agencja płatnicza nie spełnia już jednego lub więcej kryteriów akredytacji w sposób, który może utrudniać realizację zadań określonych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, właściwy organ poddaje bezzwłocznie akredytację agencji płatniczej okresowi próbnemu. Opracowuje on plan działań wraz z ich harmonogramem, zmierzający do usunięcia stwierdzonych niedociągnięć w terminie wyznaczonym w zależności od wagi problemu, nieprzekraczającym 12 miesięcy od dnia, w którym akredytacja zostaje poddana okresowi próbnemu. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może, na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego, zdecydować o przedłużeniu tego terminu.

4. Właściwy organ informuje Komisję o swojej decyzji w sprawie poddania akredytacji agencji płatniczej okresowi próbnemu, przedstawia plan opracowany zgodnie z ust. 3, a następnie informuje o postępach w jego realizacji.

5. W przypadku wycofania akredytacji właściwy organ niezwłocznie przystępuje do akredytowania innej agencji płatniczej, która spełnia kryteria przewidziane w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, aby zapewnić ciągłość realizacji płatności dla beneficjentów.

▼B

6. Jeżeli Komisja stwierdza, że właściwy organ nie wypełnił swojego obowiązku opracowania planu naprawczego na podstawie ust. 3 albo że agencja płatnicza zachowuje swoją akredytację pomimo niepełnej realizacji takiego planu w wyznaczonym terminie, zwraca się ona do właściwego organu o cofnięcie akredytacji tej agencji płatniczej, o ile nie przeprowadzi ona koniecznych zmian w terminie wyznaczonym przez Komisję w zależności od wagi problemu. W takiej sytuacji Komisja może zadecydować o wszczęciu postępowania w sprawie braku zgodności w ramach procedury rozliczenia zgodności rachunków zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Artykuł 3

Deklaracja zarządcza

1. Deklarację zarządczą, o której mowa w art. 7 ust. 3 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, sporządza się w stosownym czasie, tak aby jednostka certyfikująca mogła wydać opinię, o której mowa w art. 9 ust. 1 tego rozporządzenia.

Deklaracja zarządcza ma formę określoną w załączniku I do niniejszego rozporządzenia i może zawierać zastrzeżenia określające ilościowo potencjalny wpływ finansowy. Jeżeli pojawiły się zastrzeżenia, deklaracja zawiera plan naprawczy i dokładny harmonogram przewidziany dla jego realizacji.

2. Deklaracja zarządcza opiera się na skutecznym nadzorze nad systemem zarządzania i kontroli stosowanym w ciągu całego roku.

Artykuł 4

Jednostka koordynująca

1. Jednostka koordynująca określona w art. 7 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 występuje w charakterze jedynego przedstawiciela państwa członkowskiego przed Komisją w zakresie wszystkich kwestii związanych z funduszami dotyczących:

a) rozpowszechniania informacji i wytycznych odnoszących się do funkcji i działań agencji płatniczych wobec tych agencji płatniczych oraz organów, które są odpowiedzialne za wdrażanie tych wytycznych, jak również promowania zharmonizowanego ich stosowania;

b) przekazywania Komisji informacji przewidzianych w art. 7 i 102 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;

c) dostępu Komisji do pełnego rejestru wszystkich informacji rachunkowych wymaganych do celów statystycznych oraz kontrolnych.

2. Agencja płatnicza może pełnić rolę jednostki koordynującej, pod warunkiem że obydwie funkcje są rozdzielone.

▼B

3. W celu wykonania swych zadań jednostka koordynująca może, zgodnie z procedurami krajowymi, zwracać się do innych organów administracyjnych lub służb, w szczególności do tych, które dysponują fachową wiedzą z zakresu rachunkowości oraz wiedzą techniczną.

4. Poufność, integralność i dostępność wszystkich danych informacyjnych posiadanych przez jednostkę koordynującą jest zapewniona za pomocą środków przystosowanych do struktury administracyjnej, personelu oraz środowiska technologicznego każdej pojedynczej jednostki koordynującej. Finansowy i technologiczny wysiłek jest proporcjonalny do faktycznie ponoszonego ryzyka.

5. Powiadomienia przewidziane na podstawie art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 składane są natychmiast po akredytowaniu jednostki koordynującej po raz pierwszy i, w każdym przypadku, przed obciążeniem funduszy jakimkolwiek wydatkiem, za który dana jednostka jest odpowiedzialna. Dołączane są do nich dokumenty akredytacji jednostki, jak również informacje o warunkach administracyjnych, rachunkowych oraz kontroli wewnętrznej dotyczących jej funkcjonowania.

Artykuł 5

Certyfikacja

1. Właściwy organ wyznacza jednostkę certyfikującą przewidzianą w art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

2. Jednostka certyfikująca organizuje swoją pracę w sposób skuteczny i wydajny, przeprowadza kontrole w odpowiednim terminie, uwzględniając charakter i harmonogram transakcji w odniesieniu do danego roku budżetowego.

3. Opinię, jaką ma przedstawić jednostka certyfikująca zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, sporządza się co roku.

Opinia ta opiera się na wynikach audytu przeprowadzonego zgodnie z art. 6 i 7 niniejszego rozporządzenia.

4. Jednostka certyfikująca sporządza sprawozdanie w sprawie swoich ustaleń. Sprawozdanie obejmuje funkcje delegowane. W sprawozdaniu tym wskazuje się, czy w okresie objętym sprawozdaniem:

a) agencja płatnicza spełniała kryteria akredytacji;

b) procedury agencji płatniczej dawały wystarczającą pewność, że wydatki, którymi obciążane są fundusze, są zgodne z przepisami Unii, gwarantując tym samym, że leżące u ich podstaw transakcje były legalne i prawidłowe, oraz jakie zalecenia zostały ewentualnie wydane w celu ulepszenia i monitorowania tych procedur;

c) roczne sprawozdania finansowe, określone w art. 29 niniejszego rozporządzenia były zgodne z księgami i rejestrami agencji płatniczej;

▼B

d) deklaracje wydatków i operacji interwencyjnych były istotnie autentycznym, kompletnym oraz dokładnym zapisem operacji, którymi zostały obciążone fundusze;

e) interesy finansowe Unii były należycie chronione odnośnie do wypłaconych zaliczek, uzyskanych gwarancji, zapasów interwencyjnych oraz kwot do pobrania.

Sprawozdanie zawiera informacje na temat liczby oraz kwalifikacji personelu przeprowadzającego audyt, na temat wykonanej pracy, liczby zbadanych transakcji, stwierdzonego progu istotności oraz uzyskanego stopnia pewności, ujawnionych słabości oraz zaleceń przedstawionych w celu usprawnienia systemu oraz działalności, zarówno jednostki certyfikującej, jak i innych organów audytowych, wewnętrznych oraz zewnętrznych względem agencji płatniczych, od których jednostka certyfikująca uzyskała całkowite lub częściowe poświadczenie w zakresie spraw stanowiących przedmiot sprawozdania.

Artykuł 6

Zasady audytu

1. Audyt certyfikacyjny przeprowadza się zgodnie z międzynarodowymi standardami audytu.

2. Jednostka certyfikująca opracowuje strategię audytu, w której określa zakres, czas i ukierunkowanie audytu certyfikacyjnego, metody przeprowadzania kontroli i metodykę doboru próby. Plan audytu opracowuje się dla każdego objętego audytem roku budżetowego w oparciu o szacowane ryzyko audytu. Na wniosek Komisji jednostka certyfikująca przedstawia strategię i plan audytu.

3. Badanie audytowe powinno umożliwić uzyskanie rozsądnego poziomu pewności audytu na skutek oceny systemu kontroli obejmującej badanie zgodności i badania bezpośrednie wydatków, na które składają się badanie szczegółowe i procedury analityczne.

4. Komisja określa wytyczne obejmujące w szczególności:

a) dalsze wyjaśnienia i wskazówki w odniesieniu do audytu certyfikacyjnego, jaki ma mieć miejsce;

b) określenie rozsądnego poziomu pewności audytu, jaki ma być uzyskany w wyniku badania audytowego.

Artykuł 7

Metody audytu

1. Metody audytu wykorzystywane przez jednostkę certyfikującą określa się w strategii audytu przewidzianej w art. 6 ust. 2.

2. Aby zrealizować cele audytu i sporządzić opinię przewidzianą w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, etapy audytu obejmują audyt systemów, badanie bezpośrednie i weryfikację uzgodnień deklaracji finansowych i zarządczych.

▼B

3. Badanie bezpośrednie wydatków obejmuje weryfikację legalności i prawidłowości leżących u ich podstaw transakcji na poziomie beneficjentów końcowych. W tym celu służby jednostki certyfikującej mogą towarzyszyć służbom agencji płatniczej w momencie, gdy te przeprowadzają kontrolę na miejscu drugiego stopnia. Służby jednostki certyfikującej nie mogą towarzyszyć służbom agencji płatniczych w momencie, gdy te przeprowadzają początkowe kontrole na miejscu, z wyjątkiem przypadków, w których ponowne zweryfikowanie początkowej kontroli przeprowadzonej przez agencję płatniczą byłoby fizycznie niemożliwe. W odniesieniu do badania bezpośredniego jednostki certyfikujące mogą stosować zintegrowaną metodę doboru próby.

4. W wytycznych, o których mowa w art. 6 ust. 4, Komisja przedstawi dodatkowe wymogi i wytyczne dotyczące opracowywania procedur audytowych, zintegrowanej metody doboru próby, planowania i przeprowadzania na miejscu ponownej weryfikacji transakcji.

ROZDZIAŁ II

ZARZĄDZANIE FINANSOWE FUNDUSZAMI

SEKCJA 1

Przepisy ogólne

Artykuł 8

Księgowość agencji płatniczych

1. Każda agencja płatnicza prowadzi księgowość obejmującą wyłącznie wydatki i dochody określone w art. 4 ust. 1 oraz w art. 5 i 43 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 i wykorzystanie środków finansowych udostępnionych w celu pokrycia odpowiednich wydatków. Księgowość ta musi rozróżniać i dostarczać osobno dane finansowe EFRG i EFRROW.

2. Agencje płatnicze państw członkowskich nienależących do strefy euro prowadzą księgowość obejmującą kwoty wyrażone w walucie, w której wydatki i dochody zostały poniesione lub otrzymane. Tymczasem, w celu umożliwienia konsolidacji całości ich dochodów i wydatków, agencje płatnicze są w stanie dostarczyć odpowiednie dane w walucie krajowej lub euro.

3. W odniesieniu do EFRROW każda agencja płatnicza wyznaczona do programu obszarów wiejskich prowadzi księgowość umożliwiającą identyfikację wszystkich operacji dotyczących programu i środka. Księgowość ta obejmuje w szczególności:

a) kwotę wydatków publicznych i kwotę wkładu unijnego wniesionego do każdej operacji;

b) kwoty odzyskane od beneficjentów z powodu stwierdzonych nieprawidłowości lub zaniedbań;

c) odzyskane kwoty, ze wskazaniem operacji początkowych.

▼B

SEKCJA 2

Rachunki EFRG

Artykuł 9

Informacje dostarczane przez państwa członkowskie

Państwa członkowskie zbierają i zachowują do wglądu Komisji informacje dotyczące całkowitej kwoty poniesionych wydatków i dochodów przeznaczonych na określony cel, otrzymywanych w każdym tygodniu, na następujących warunkach:

a) najpóźniej w trzecim dniu roboczym każdego tygodnia, informacje dotyczące całkowitej kwoty poniesionych wydatków i dochodów przeznaczonych na określony cel otrzymanych od początku miesiąca do końca poprzedniego tygodnia;

b) jeśli dany tydzień wypada na przełomie dwóch miesięcy, najpóźniej w trzecim dniu roboczym miesiąca, informacje dotyczące całkowitej kwoty poniesionych wydatków i dochodów przeznaczonych na określony cel otrzymanych w ciągu poprzedniego miesiąca.

Artykuł 10

Przekazywanie informacji przez państwa członkowskie

1. Zgodnie z art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (i) i (ii) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 państwa członkowskie przekazują Komisji drogą elektroniczną następujące informacje i dokumenty, z zastrzeżeniem art. 11 i 12 niniejszego rozporządzenia:

a) najpóźniej w trzecim dniu roboczym każdego miesiąca, informacje dotyczące całkowitej kwoty poniesionych wydatków i dochodów przeznaczonych na określony cel otrzymanych w ciągu poprzedniego miesiąca, na podstawie wzoru udostępnionego państwom członkowskim przez Komisję za pośrednictwem systemów informacyjnych, oraz wszystkie informacje wyjaśniające istotne różnice między prognozami sporządzonymi zgodnie z ust. 2 lit. a) ppkt (iii) niniejszego artykułu a poniesionymi wydatkami lub otrzymanymi dochodami przeznaczonymi na określony cel;

b) najpóźniej dwunastego dnia każdego miesiąca deklarację wydatków, o której mowa w art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. Jednakże informacje dotyczące poniesionych wydatków i dochodów przeznaczonych na określony cel otrzymanych między 1 a 15 października są przekazywane najpóźniej w dniu 27 października.

2. Deklaracja wydatków, o której mowa w ust. 1 lit. b), obejmuje:

a) oświadczenie przygotowane przez każdą agencję płatniczą w oparciu o model udostępniony państwom członkowskim przez Komisję za pośrednictwem systemów informacyjnych, w podziale zgodnie z nomenklaturą budżetu Unii, według rodzaju wydatków i dochodów, zgodnie ze szczegółową nomenklaturą, udostępnioną państwom członkowskim, obejmującą:

▼B

(i) otrzymane w ciągu poprzedniego miesiąca poniesione wydatki i dochody przeznaczone na określony cel;

(ii) poniesione wydatki i skumulowane dochody przyznane na określony cel otrzymane od początku roku budżetowego do końca poprzedniego miesiąca;

(iii) prognozy wydatków i dochodów przeznaczonych na określony cel obejmujące odpowiednio:

— jedynie bieżący miesiąc i dwa kolejne miesiące,

— bieżący miesiąc, dwa kolejne miesiące, i do końca roku budżetowego;

(iv) dodatkowe informacje, jeśli to konieczne;

b) sporządzone przez państwo członkowskie na podstawie wzoru udostępnionego państwom członkowskim przez Komisję za pośrednictwem systemów informacyjnych streszczenie danych, o których mowa w lit. a), w odniesieniu do wszystkich agencji płatniczych danego państwa członkowskiego;

c) rachunki dokumentujące wydatki i dochody związane z interwencją publiczną, o których mowa w art. 19 ust. 2.

3. Wszystkie informacje finansowe wymagane zgodnie z niniejszym artykułem są wyrażane w euro.

Artykuł 11

Ogólne zasady dotyczące deklaracji wydatków i dochodów przeznaczonych na określony cel

1. Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych w zakresie deklaracji wydatków i dochodów dotyczących przechowywania w magazynach publicznych, o których mowa w art. 12, wydatki i dochody przeznaczone na określony cel, zadeklarowane przez agencje płatnicze w odniesieniu do danego miesiąca, odpowiadają płatnościom i pobraniom rzeczywiście dokonanym w ciągu tego miesiąca.

Te wydatki i dochody są księgowane w budżecie EFRG w ramach roku budżetowego „n”.

Jednakże:

a) wydatki, które mogą zostać poniesione przed wprowadzeniem w życie przepisu zezwalającego na ich pełne lub częściowe pokrycie przez EFRG, mogą być tylko zadeklarowane:

— w odniesieniu do miesiąca, w ciągu którego wprowadzono w życie wspomniany przepis,

lub

— w odniesieniu do miesiąca następującego po miesiącu, w ciągu którego wprowadzono w życie wspomniany przepis;

▼B

b) dochody przeznaczone na określony cel, za które państwo członkowskie odpowiada przed Komisją, są zadeklarowane w odniesieniu do miesiąca, w którym upływa termin przekazania odpowiednich kwot, przewidziany w prawodawstwie unijnym;

c) korekty, o których zadecydowała Komisja, w ramach rozliczenia rachunków i rozliczenia zgodności rachunków, są odliczone bezpośrednio przez Komisję od płatności miesięcznych, o których mowa, w zależności od przypadku, w art. 33 ust. 2 lub art. 34 ust. 8, lub do nich dodane. Jednak państwa członkowskie zawierają kwoty odpowiadające tym korektom w deklaracji sporządzonej w odniesieniu do miesiąca, dla którego korekty zostały sporządzone.

2. Wydatki i dochody przeznaczone na określony cel księguje się z datą, z którą rachunek agencji został obciążony lub uznany. Jednakże w odniesieniu do płatności, data do zaksięgowania może być datą, z jaką dana agencja wystawiła i wysłała dokument płatności do instytucji finansowej lub do beneficjanta. Każda agencja płatnicza stosuje tę samą metodę podczas całego roku budżetowego.

3. Wydatki i dochody przeznaczone na określony cel zadeklarowane zgodnie z ust. 1 mogą obejmować korekty kwot zadeklarowanych dla poprzednich miesięcy tego samego roku budżetowego.

Jeżeli korekty dochodów przeznaczonych na określony cel prowadzą, na poziomie agencji płatniczej, do deklaracji ujemnych dochodów przeznaczonych na określony cel w odniesieniu do linii budżetowej, korekty nadwyżkowe przenosi się na kolejny miesiąc. Są one, w razie potrzeby, rozliczane podczas rozliczania rachunków danego roku.

4. Niewykonane polecenia płatności i płatności obciążające rachunek, następnie ponownie zaksięgowane są wykazywane w rachunkach jako pomniejszenia wydatków w odniesieniu do miesiąca, w trakcie którego powiadomienie o niewykonaniu lub anulowaniu zostaje przekazane agencji płatniczej.

5. W przypadku gdy płatności należne w ramach EFRG są obciążone roszczeniami, uważa się je za dokonane w całości do celów wykonania ust. 1:

a) w dniu płatności sumy nadal należnej beneficjentowi, o ile roszczenie jest mniejsze niż ustalone wydatki;

b) w dniu wyrównania, jeśli wydatek jest mniejszy lub równy roszczeniu.

6. Skumulowane dane odnoszące się do zaksięgowanych wydatków i dochodów przeznaczonych na określony cel, podlegających zaliczeniu do danego roku budżetowego, przedstawione Komisji najpóźniej dnia 27 października, mogą być poprawione tylko w rocznym sprawozdaniu finansowym przekazywanym Komisji zgodnie z art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

▼B

Artykuł 12

Szczegółowe zasady dotyczące deklaracji wydatków związanych z przechowywaniem w magazynach państwowych

1. Operacje, które należy uwzględnić przy sporządzaniu deklaracji wydatków związanych z przechowywaniem w magazynach państwowych, są operacjami, które miały miejsce na początku roku budżetowego określonego w art. 3 ust. 3 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, wykazanymi pod koniec miesiąca na rachunkach agencji płatniczych, do końca wspomnianego miesiąca.

2. Wspomniane deklaracje wydatków obejmują wartości i kwoty, określone zgodnie z art. 17 i 18 niniejszego rozporządzenia oraz z art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 906/2014 ([1]), które zostały zaksięgowane przez agencje płatnicze w ciągu miesiąca następującego po tym, do którego odnoszą się operacje.

Jednakże:

a) w przypadku operacji przeprowadzonych we wrześniu wartości i kwoty zostają zaksięgowane przez agencje płatnicze najpóźniej do dnia 15 października;

b) w przypadku ogólnych kwot amortyzacji, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. e) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014, kwoty zostają zaksięgowane w terminach określonych przez decyzję, która je przewiduje.

Artykuł 13

Decyzja o płatnościach podjęta przez Komisję

1. W oparciu o dane przesłane zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia Komisja podejmuje decyzję o dokonaniu płatności miesięcznych zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, bez uszczerbku dla korekt, które mogą zostać wprowadzone późniejszymi decyzjami podjętymi zgodnie z art. 51 i 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 i z uwzględnieniem zmniejszeń i zawieszeń wprowadzonych zgodnie z art. 41 tego rozporządzenia.

2. Jeżeli całkowite wydatki zadeklarowane przez państwa członkowskie w ramach następnego roku budżetowego przekraczają trzy czwarte całości środków przewidzianych na bieżący rok budżetowy, zaciągnięte zobowiązania, określone w art. 170 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, oraz odpowiednie płatności miesięczne przyznaje się proporcjonalnie do deklaracji wydatków, nie przekraczając 75 % środków przewidzianych na bieżący rok budżetowy. Komisja bierze pod uwagę saldo należności niezwróconych państwom członkowskim w chwili podejmowania decyzji dotyczących późniejszych zwrotów.

Artykuł 14

Udostępnianie państwom członkowskim środków finansowych

1. Podejmując decyzję w sprawie płatności miesięcznych, Komisja przekazuje państwom członkowskim do dyspozycji, w ramach środków budżetowych, środki finansowe niezbędne do pokrycia wydatków, które

([1]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 906/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do wydatków w zakresie interwencji publicznej (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

▼B

mają być sfinansowane przez EFRG, pomniejszone o kwotę odpowiadającą dochodom przeznaczonym na określony cel, na rachunek otwarty przez każde państwo członkowskie.

Jeżeli płatności, których Komisja ma dokonać, pomniejszone o dochody przeznaczone na określony cel, prowadzą na poziomie państwa członkowskiego do kwoty ujemnej, dodatkowe odliczenia są przenoszone na kolejny miesiąc.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji nazwę i numer rachunku określonego w ust. 1, zgodnie z formatem udostępnionym im przez Komisję.

Artykuł 15

Komunikacja do celów interwencji publicznej

1. Agencje płatnicze przekazują Komisji:

a) na wniosek Komisji, dokumenty i informacje, o których mowa w art. 3 ust. 7 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, oraz uzupełniające je krajowe przepisy administracyjne przyjęte w celu zastosowania środków interwencyjnych i zarządzania nimi;

b) do dnia przewidzianego w art. 10 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia — informacje dotyczące przechowywania w magazynach państwowych zgodnie ze wzorem udostępnionym państwom członkowskim przez Komisję za pośrednictwem systemów informacyjnych.

2. Do przesyłania powiadomień oraz do wymiany informacji i sporządzania dokumentów dotyczących wydatków w zakresie interwencji publicznej wykorzystuje się odpowiednie systemy informacyjne, o których mowa w art. 24.

Artykuł 16

Zawartość ksiąg rachunkowych magazynów państwowych prowadzonych przez agencje płatnicze

1. Ewidencja zapasów, przewidziana w art. 3 ust. 3 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, obejmuje w sposób odrębny następujące kategorie pozycji:

a) ilości produktów zarejestrowane przy przyjmowaniu i wydawaniu z zapasów z fizycznym przemieszczeniem lub bez fizycznego przemieszczenia;

b) ilości wykorzystane z tytułu stosowania systemu bezpłatnej dystrybucji dla osób najbardziej potrzebujących w ramach Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym i zaksięgowane zgodnie z przepisami art. 4 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014, z rozróżnieniem ilości, które były przedmiotem transferu do innego państwa członkowskiego;

c) ilości pobrane jako próbki, z wyszczególnieniem próbek pobranych przez kupujących;

▼B

d) ilości, których nie można byłoby ponownie zapakować po kontroli wizualnej w ramach sporządzania corocznej inwentaryzacji lub w trakcie kontroli po przejęciu interwencyjnym, a które pozostają w zapasach i są przedmiotem sprzedaży bezpośredniej;

e) ilości brakujące z przyczyn możliwych i niemożliwych do określenia, w tym ilości brakujące odpowiadające ustalonym prawnie granicom tolerancji;

f) ilości, których jakość uległa obniżeniu;

g) nadwyżki ilościowe;

h) ilości brakujące przekraczające granicę tolerancji;

i) ilości przyjęte do magazynu i niespełniające wymaganych warunków, w wyniku czego odrzucono ich przejęcie;

j) ilości netto znajdujące się w zapasach na koniec każdego miesiąca lub roku budżetowego, które zostają przeniesione na następny miesiąc lub rok budżetowy.

2. Rachunki finansowe, przewidziane w art. 3 ust. 3 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, obejmują:

a) wartość ilości, o których mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, uwzględniając oddzielnie wartość ilości kupionych i wartość ilości sprzedanych;

b) wartość księgową ilości wykorzystanych lub uwzględnionych z tytułu stosowania systemu bezpłatnej dystrybucji, o której mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu;

c) koszty finansowania, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014;

d) wydatki na czynności fizyczne, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014;

e) kwoty wynikające z amortyzacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. e) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014;

f) kwoty pobrane lub odzyskane od sprzedających, nabywców i podmiotów składujących, inne niż określone w art. 20 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;

g) kwotę dochodów pochodzących ze sprzedaży bezpośredniej zrealizowanych po dokonaniu corocznej inwentaryzacji lub kontroli następujących po przejęciu produktów do zapasów interwencyjnych;

h) straty i zyski z wydanych produktów z uwzględnieniem amortyzacji, o której mowa w lit. e) niniejszego ustępu;

▼B

i) pozostałe pozycje winien i ma, w szczególności elementy odpowiadające ilościom, o których mowa w ust. 1 lit. c)–g) niniejszego artykułu;

j) średnią wartość księgową, wyrażoną, w zależności od przypadku, na tonę lub na hektolitr.

Artykuł 17

Księgowość dotycząca interwencji publicznej

1. Pozycje, o których mowa w art. 16, księguje się pod względem ilości, wartości, kwot oraz średnich faktycznie stwierdzonych przez agencje płatnicze lub też pod względem wartości i kwot obliczonych na podstawie ustanowionych przez Komisję standardów.

2. Powyższe zapisy i obliczenia określone w ust. 1 są dokonywane pod warunkiem stosowania następujących zasad:

a) koszty wydania z magazynu odnoszące się do ilości, w przypadku których stwierdzono braki lub których jakość uległa obniżeniu, zgodnie z zasadami, o których mowa w załącznikach VI i VII do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014, zostają uwzględnione wyłącznie w stosunku do ilości faktycznie sprzedanych lub wydanych z magazynu;

b) ilości uznane za brakujące podczas transferu między państwami członkowskimi nie są uwzględnione jako przyjęte do magazynu państwa członkowskiego miejsca przeznaczenia i nie korzystają z przypisanych im kosztów standardowych przyjęcia do magazynu;

c) w przypadku transportu lub transferu uwzględnia się ustalone standardowo koszty przyjęcia i wydania, jeśli, według przepisów Unii, koszty te nie zostały uznane za integralną część kosztów transportu;

d) o ile przepisy szczegółowe prawodawstwa unijnego nie stanowią inaczej, nie uwzględnia się w rachunkach EFRG ewentualnych kwot pochodzących ze sprzedaży produktów, których jakość uległa obniżeniu ani innych ewentualnych kwot otrzymanych w podobny sposób;

e) ewentualne nadwyżki ilościowe księguje się po stronie ujemnej jako ilości brakujące w pozycji stan zapasów i przemieszczenia. Są one uwzględniane przy określaniu ilości przekraczających granicę tolerancji;

f) próbki inne niż pobierane przez kupujących księguje się zgodnie z pkt 2 lit. a) załącznika VII do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014.

3. O dokonanych przez Komisję korektach w danych z bieżącego roku budżetowego, o których mowa w art. 16, informowany jest Komitet ds. Funduszy Rolniczych. Państwa członkowskie mogą zostać poinformowane o korektach za pośrednictwem decyzji o płatności miesięcznej lub, w przypadku jej braku, decyzji dotyczącej rozliczenia rachunków. Agencje płatnicze wprowadzają korekty do ewidencji księgowej na warunkach przewidzianych we wspomnianej decyzji.

▼B

Artykuł 18

Dni księgowania wydatków i dochodów oraz przesunięć produktów w ewidencji księgowej dotyczącej interwencji publicznej

1. Poszczególne pozycje dotyczące wydatków i dochodów księguje się w dniu, w którym ma miejsce czynność fizyczna wynikająca z zastosowania środka interwencyjnego przy zastosowaniu kursu walutowego, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014.

Jednakże w wyszczególnionych poniżej przypadkach mają zastosowanie następujące daty:

a) data przyjęcia w przypadku kwot otrzymanych lub odzyskanych, o których mowa w art. 16 ust. 2 lit. f) i g) niniejszego rozporządzenia;

b) dzień faktycznej płatności kosztów związanych z czynnościami fizycznymi, o ile kosztów tych nie pokrywają kwoty standardowe.

2. Poszczególne pozycje dotyczące przemieszczeń fizycznych produktów i zarządzania zapasami księguje się w dniu, w którym ma miejsce czynność fizyczna wynikająca z zastosowania środka interwencyjnego.

Jednakże w wyszczególnionych poniżej przypadkach mają zastosowanie następujące daty:

a) dzień przejęcia produktów przez agencję płatniczą zgodnie z art. 31 ust. 2 i art. 33 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1272/2009 ([1]), w przypadku ilości przyjmowanych do magazynów państwowych bez zmiany miejsca przechowywania;

b) dzień stwierdzenia stanu faktycznego w przypadku ilości brakujących lub których jakość uległa obniżeniu oraz nadwyżek ilościowych;

c) dzień faktycznego wydania produktów z magazynu, w przypadku sprzedaży bezpośredniej produktów, których nie można byłoby ponownie zapakować po kontroli wizualnej w ramach sporządzania corocznej inwentaryzacji lub w trakcie kontroli po przejęciu interwencyjnym, a które pozostają w zapasach;

d) ostatni dzień roku budżetowego, w przypadku ewentualnych strat przekraczających granicę tolerancji określoną w art. 4 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014.

Artykuł 19

Kwota finansowana z tytułu interwencji publicznej

1. Kwotę finansowaną z tytułu środków interwencyjnych określonych w art. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2104 ustala się na podstawie rachunków sporządzanych i przechowywanych przez agencje płatnicze zgodnie z art. 3 ust. 3 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, w których różne pozycje

([1]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz.U. L 349 z 29.12.2009, s. 1).

▼B

wydatków i dochodów określone w art. 16 niniejszego rozporządzenia zostały odpowiednio zapisane po stronach ma i winien, przy czym, w stosownych przypadkach, uwzględnia się kwoty wydatków ustalonych bezpośrednio w sektorowym prawodawstwie rolnym.

2. Agencje płatnicze lub jednostki koordynujące, w zależności od przypadku, przekazują Komisji drogą elektroniczną, co miesiąc i co roku, na podstawie wzorów udostępnionych państwom członkowskim przez Komisję za pośrednictwem systemów informacyjnych, informacje niezbędne do finansowania wydatków związanych z przechowywaniem w magazynach państwowych oraz odnoszących się do niego rozliczeń potwierdzających wydatki i dochody w postaci tabel (tabele P-STO), w terminach określonych w art. 10 ust. 1 lit. b) i w art. 30 ust. 2.

Artykuł 20

Deklaracje dotyczące wydatków i dochodów związanych z interwencją publiczną

1. Finansowanie w ramach środków interwencyjnych EFRG, o którym mowa w art. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014, stanowi równowartość wydatków obliczonych na podstawie informacji przekazanych przez agencję płatniczą, pomniejszonych o ewentualne dochody wynikające z zastosowania środka interwencyjnego, zatwierdzonych za pomocą wprowadzonego w życie przez Komisję systemu informacyjnego i ujętych przez agencję płatniczą w deklaracji wydatków, sporządzonej zgodnie z art. 12 niniejszego rozporządzenia.

2. Kwoty odzyskane zgodnie z art. 54 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 oraz kwoty pobrane lub odzyskane od sprzedających, nabywców i podmiotów składujących, które spełniają kryteria określone w art. 43 tego rozporządzenia, są deklarowane w budżecie EFRG zgodnie z warunkami przewidzianymi w art. 10 ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia.

SEKCJA 3

Rachunki EFRROW

Artykuł 21

Prognozy potrzeb finansowych

W odniesieniu do każdego programu rozwoju obszarów wiejskich, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 ([1]), oraz zgodnie z art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 państwa członkowskie przesyłają Komisji dwa razy w roku, najpóźniej do dnia 31 stycznia i 31 sierpnia, swoje prognozy odnośnie do kwot, które należy sfinansować z EFRROW w odniesieniu do danego roku budżetowego. Ponadto państwa członkowskie przesyłają zaktualizowane szacunki dotyczące wniosków o finansowanie na kolejny rok budżetowy.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013 s. 487).

▼B

Prognozy te i zaktualizowane szacunki przesyłane są w formie ustrukturyzowanych danych za pośrednictwem odpowiedniego systemu informacyjnego SFC2014, przewidzianego w rozdziale I rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 184/2014 ([1]).

Artykuł 22

Deklaracje wydatków

1. Agencje płatnicze deklarują wydatki w odniesieniu do każdego programu rozwoju obszarów wiejskich, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.

W odniesieniu do każdego środka dotyczącego rozwoju obszarów wiejskich agencje płatnicze podają w deklaracji wydatków:

a) kwotę kwalifikowalnych wydatków publicznych, w odniesieniu do których agencja płatnicza rzeczywiście przekazała odpowiadający wkład EFRROW w każdym z okresów referencyjnych określonych w ust. 2 niniejszego artykułu;

b) informacje dodatkowe dotyczące instrumentów finansowych, o których mowa w części drugiej tytuł IV rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ([2]).

c) dodatkowe informacje dotyczące zaliczek wypłaconych beneficjentom, o których mowa w art. 75 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;

d) kwotę odzyskaną w bieżącym okresie, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Po zatwierdzeniu programu rozwoju obszarów wiejskich przez Komisję państwa członkowskie przekazują Komisji, zgodnie z art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, swoje deklaracje wydatków w następujących terminach:

a) najpóźniej w dniu 30 kwietnia w przypadku wydatków w okresie rozpoczynającym się dnia 1 stycznia do dnia 31 marca;

([1]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 184/2014 z dnia 25 lutego 2014 r. ustanawiające, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ustanawiającym wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, warunki mające zastosowanie do systemu elektronicznej wymiany danych między państwami członkowskimi a Komisją oraz przyjmujące, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna", klasyfikację kategorii interwencji dla wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna" (Dz.U. L 57 z 27.2.2014, s. 7).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

▼B

b) najpóźniej w dniu 31 lipca w przypadku wydatków w okresie rozpoczynającym się dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca;

c) najpóźniej w dniu 10 listopada w przypadku wydatków w okresie rozpoczynającym się dnia 1 lipca do dnia 15 października;

d) najpóźniej w dniu 31 stycznia w przypadku wydatków w okresie rozpoczynającym się dnia 16 października do dnia 31 grudnia.

▼M1

Jednak wszelkie wydatki poniesione przez agencje płatnicze na rzecz beneficjentów zgodnie z art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 do zakończenia ostatniego okresu, jak określono w niniejszym ustępie akapit pierwszy, przed zatwierdzeniem programu rozwoju obszarów wiejskich, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, są w gestii państw członkowskich i są zgłaszane Komisji w pierwszej deklaracji wydatków po przyjęciu tego programu. Ta sama zasada ma odpowiednio zastosowanie w przypadku zmiany programu rozwoju obszarów wiejskich, o której mowa w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, z wyjątkiem zmienionego planu finansowego, o którym mowa w art. 23 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

▼B

3. Deklaracje wydatków są składane przez agencje płatnicze w odniesieniu do programów rozwoju obszarów wiejskich za pośrednictwem odpowiedniego systemu informacyjnego SFC2014, przewidzianego w rozdziale I rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 184/2014.

4. Jeżeli Komisja wymaga dalszych kontroli z uwagi na rozbieżności, różnice w interpretacji lub niespójności dotyczące deklaracji wydatków dla danego okresu referencyjnego, wynikające w szczególności z nieprzekazania informacji wymaganych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1305/2013 i aktami Komisji przyjętymi na mocy tego rozporządzenia, lub z uwagi na poważne dowody wskazujące na nieprawidłowości w wydatkach zawartych w deklaracji wydatków lub z uwagi na niewłaściwe funkcjonowanie systemów zarządzania i kontroli w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, dane państwo członkowskie, na wniosek Komisji, dostarcza dodatkowe informacje w terminie określonym w tym wniosku i odzwierciedlającym wagę problemu.

Termin płatności okresowych, określony w art. 36 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, może zostać wstrzymany w odniesieniu do całości lub części kwoty, dla której wystąpiono o przyznanie płatności, począwszy od daty wysłania wniosku o przekazanie informacji do chwili otrzymania żądanych informacji lub najpóźniej w nieprzekraczalnym terminie określonym w art. 83 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

W razie nieotrzymania od państwa członkowskiego odpowiedzi na wniosek o przekazanie dodatkowych informacji w terminie określonym we wniosku lub w razie uznania odpowiedzi za niewystarczającą lub jeżeli z odpowiedzi wynika, że nie zastosowano się do odpowiednich przepisów lub wykorzystano środki finansowe Unii w niewłaściwy sposób, Komisja może zawiesić lub zmniejszyć płatności zgodnie z art. 41 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

5. Wydatki zadeklarowane zgodnie z okresem mogą obejmować zmiany danych zadeklarowanych zgodnie z poprzednimi okresami deklaracji tego samego roku budżetowego.

▼B

Korekty wydatków i dochodów przeznaczonych na określony cel, podlegających zaliczeniu do roku budżetowego, nieuwzględnione w deklaracjach wymienionych w ust. 2 lit. a), b) i c), mogą być poprawione tylko w rocznym sprawozdaniu finansowym przekazywanym Komisji zgodnie z art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Artykuł 23

Obliczanie kwoty do wypłacenia

▼M3

1. Wkład Unii wypłacany w odniesieniu do kwalifikowalnych publicznych wydatków oblicza się w następujący sposób:

a) w odniesieniu do programów rozwoju obszarów wiejskich, o których mowa w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005: dla każdego okresu referencyjnego, o którym mowa w art. 22 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, na podstawie stawki wkładu EFRROW dla każdego priorytetu wymienionego w planie finansowym obowiązującym pierwszego dnia tego okresu;

b) w odniesieniu do programów rozwoju obszarów wiejskich, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013: dla każdego okresu referencyjnego, o którym mowa w art. 22 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, na podstawie stawki wkładu EFRROW dla każdego działania, rodzaju operacji korzystającej ze szczególnej stawki wkładu EFRROW i dla pomocy technicznej wymienionych w planie finansowym obowiązującym pierwszego dnia tego okresu.

Obliczenia te uwzględniają korekty wkładu Unii zadeklarowane w deklaracji wydatków za ten okres.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w odniesieniu do programów rozwoju obszarów wiejskich zmienionych zgodnie z art. 70 ust. 4c rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 wkład Unii oblicza się na podstawie stawki wkładu EFRROW dla każdego priorytetu wymienionego w planie finansowym obowiązującym ostatniego dnia okresu referencyjnego.

2. Bez uszczerbku dla pułapu przewidzianego w art. 34 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jeżeli łączna kwota wkładu Unii, która ma zostać wypłacona w ramach programu rozwoju obszarów wiejskich, przekracza łączną kwotę zaprogramowaną dla danego działania w odniesieniu do programów rozwoju obszarów wiejskich, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, lub dla danego priorytetu w odniesieniu do programów rozwoju obszarów wiejskich, o których mowa w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, kwotę do wypłacenia zmniejsza się do wysokości kwoty zaprogramowanej dla tego działania lub priorytetu. Jakikolwiek wkład Unii wyłączony w ten sposób można wypłacić później, pod warunkiem że zmieniony plan finansowy został przedstawiony przez państwo członkowskie i zaakceptowany przez Komisję.

▼B

3. Komisja wpłaca wkład Unii, pod warunkiem dostępności środków, na rachunek(-ki) otwarty(-e) przez każde państwo członkowskie.

Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji nazwę lub numer(-y) rachunku zgodnie z formatem udostępnionym mu przez Komisję.

▼B

SEKCJA 4

Przepisy wspólne dla EFRG i EFRROW

Artykuł 24

Elektroniczna wymiana informacji i dokumentów

1. Komisja określa systemy informacyjne umożliwiające wymianę dokumentów i informacji drogą elektroniczną między nią a państwami członkowskimi, odnośnie do informacji i konsultacji informacji przewidzianych w art. 102 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, i niezbędne zasady ich stosowania. Komisja informuje państwa członkowskie o zasadach ogólnych dotyczących wprowadzenia tych systemów za pośrednictwem Komitetu ds. Funduszy Rolniczych.

2. Systemy informacyjne, o których mowa w ust. 1, są w stanie w szczególności przetwarzać:

a) dane niezbędne do transakcji finansowych, w szczególności dane dotyczące miesięcznych i rocznych rozliczeń agencji płatniczych, deklaracji wydatków i dochodów i przekazywania informacji i dokumentów określonych w art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014 i w art. 10, 11, 14, 15, 19, 20, 23 oraz 29 niniejszego rozporządzenia;

b) dokumenty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania umożliwiające monitorowanie miesięcznych i rocznych rozliczeń oraz informacje i dokumenty, które agencje płatnicze muszą udostępnić Komisji celem konsultacji;

c) dokumenty Unii i wytyczne Komisji w zakresie finansowania wspólnej polityki rolnej przez organy akredytowane lub wyznaczone na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jak również wytyczne dotyczące zharmonizowanego stosowania odpowiedniego prawodawstwa.

3. Komisja udostępnia państwom członkowskim za pośrednictwem systemów informacyjnych formę i treść dokumentów, o których mowa w art. 10, 19, 20 i 23 oraz w art. 30 ust. 1 lit. a), b) i d), pod postacią wzoru.

Wzory te są dostosowywane i aktualizowane przez Komisję, na podstawie informacji przekazanych przez Komitet ds. Funduszy Rolniczych.

4. Systemy informacyjne, o których mowa w ust. 1, mogą zawierać narzędzia potrzebne do przechowywania danych i zarządzania rachunkami funduszy przez Komisję, jak również danych niezbędnych do obliczania wydatków ryczałtowych lub wydatków wymagających wykorzystania jednolitych metod, w szczególności w zakresie kosztów finansowych i amortyzacji.

5. Dane dotyczące transakcji finansowych są przekazywane, wprowadzane do systemów informacyjnych i aktualizowane w tych systemach, określonych w ust. 1, pod nadzorem agencji płatniczych, przez same

▼B

agencje płatnicze lub organy, którym powierzono wykonanie tego zadania, w stosownym przypadku za pośrednictwem akredytowanych jednostek koordynujących, zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

6. Jeżeli dokument lub procedura, przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013 lub aktach Komisji przyjętych na mocy tego rozporządzenia, wymagają podpisu osoby upoważnionej lub zgody osoby na jednym lub kilku etapach wspomnianej procedury, systemy informacyjne wprowadzone w celu przekazywania takich dokumentów muszą, zgodnie z prawodawstwem Unii, umożliwiać identyfikację każdej osoby w sposób niebudzący wątpliwości i dawać wystarczającą pewność, że treść dokumentów, również w odniesieniu do etapów procedury, nie może być zmieniona. W odniesieniu do deklaracji wydatków i deklaracji zarządczych załączonych do rozliczeń rocznych, o których mowa w art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (i) i (iii) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, dokumenty przekazywane drogą elektroniczną są również przechowywane w wersji oryginalnej przez agencje płatnicze lub, w stosownych przypadkach, przez akredytowane jednostki koordynujące, zgodnie z art. 7 ust. 2 i 4 wspomnianego rozporządzenia.

7. Dokumenty elektroniczne i cyfrowe są przechowywane przez cały okres przewidziany w art. 32.

8. W przypadku nieprawidłowego działania systemu informacyjnego lub braku stałego połączenia państwo członkowskie może przekazać dokumenty w innej formie, za uprzednią zgodą Komisji, na warunkach przez nią określonych.

Artykuł 25

Zawieszenie płatności w przypadku spóźnionego przedłożenia informacji

Akty wykonawcze określające płatności miesięczne, o których mowa w art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, lub płatności okresowe, o których mowa w art. 36 tego rozporządzenia, uwzględniają zawieszenia płatności wprowadzone zgodnie z art. 42 wspomnianego rozporządzenia.

Artykuł 26

Nabywanie zdjęć satelitarnych

1. Do celów art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, każde państwo członkowskie przekazuje Komisji najpóźniej do dnia 1 listopada każdego roku następujące informacje:

a) czy chce, aby Komisja nabyła zdjęcia satelitarne niezbędne do celów kontroli oraz oceny jakości ich systemu identyfikacji działek rolnych;

b) jaki obszar należy objąć kontrolą i jaka jest liczba planowanych stref kontroli.

2. Państwa członkowskie zwracające się do Komisji o zdjęcia satelitarne, po przekazaniu informacji, o których mowa w ust. 1, finalizują we współpracy z Komisją i przed dniem 15 stycznia strefy, które zostaną uwzględnione, i harmonogram uzyskania zdjęć.

▼B

3. Zakupione zdjęcia satelitarne Komisja dostarcza bezpłatnie upoważnionym urzędnikom państw członkowskich. Urzędnicy ci są zobowiązani do przestrzegania przepisów dotyczących praw autorskich określonych w umowach z dostawcami i zwrotu zdjęć po ukończeniu prac.

4. Jeżeli łączna liczba wniosków otrzymanych przez państwa członkowskie przekracza budżet przeznaczony dla celów stosowania art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, Komisja decyduje o ograniczeniu liczby dostarczanych zdjęć satelitarnych, starając się zapewnić jak najbardziej wydajne wykorzystanie dostępnych zasobów.

ROZDZIAŁ III

ROZLICZENIE RACHUNKÓW

SEKCJA 1

Odzyskiwanie należności

Artykuł 27

Odsetki mające zastosowanie w odniesieniu do odzyskiwania nienależnych płatności

1. Jeżeli sektorowe prawodawstwo rolne nie stanowi inaczej, odsetki od nienależnych płatności, które mają zostać odzyskane na skutek nieprawidłowości lub zaniedbań, oblicza się w odniesieniu do okresu od dnia upływu terminu zwrotu płatności przez beneficjenta wskazanego w nakazie odzyskania środków do daty zwrotu lub odliczenia. Termin zwrotu płatności nie może przekraczać 60 dni od daty nakazu odzyskania środków.

2. Odsetki, jakie należy zastosować, są w każdym razie nie niższe niż odsetki przewidziane w prawie krajowym w przypadku odzyskiwania porównywalnych nienależnych wydatków lub poboru należności.

Artykuł 28

Odzyskiwanie za pomocą kompensacji

Bez uszczerbku dla wszelkich innych działań mających na celu egzekwowanie prawa, przewidzianych przez przepisy krajowe, państwa członkowskie odliczają wszelkie zaległe należności beneficjenta, których wysokość została ustalona zgodnie z krajowym ustawodawstwem, od wszelkich płatności wypłacanych mu przez agencję płatniczą, odpowiedzialną za odzyskanie długu od tego beneficjenta.

SEKCJA 2

Rozliczanie

Artykuł 29

Treść rocznych sprawozdań finansowych

Rachunki finansowe, przewidziane w art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, obejmują:

▼B

a) dochody przeznaczone na określony cel, o których mowa w art. 43 tego rozporządzenia;

b) wydatki EFRG po odliczeniu wszelkich kwot nienależnych płatności nieodzyskanych na koniec roku budżetowego, innych niż kwoty, o których mowa w lit. f) niniejszego artykułu, wraz z odsetkami od nich, zsumowane według pozycji i podpozycji budżetu Unii;

c) wydatki EFRROW w rozbiciu na programy, środki i szczególne stawki wkładu. Roczne sprawozdanie finansowe zawiera również informacje dotyczące kwot odzyskanych. Po zamknięciu programu wszelkie nieodzyskane kwoty nienależnych płatności inne niż kwoty, o których mowa w lit. f) niniejszego artykułu, wraz z odsetkami od nich, odlicza się od wydatków w danym roku budżetowym;

d) tabelę różnic, według pozycji i podpozycji lub, w przypadku EFRROW, w podziale według programu, zastosowanego środka, szczególnej stawki wkładu i celu szczegółowego, między wydatkami i dochodami przeznaczonymi na określony cel zadeklarowanymi w rocznym sprawozdaniu finansowym a wydatkami zadeklarowanymi dla tego samego okresu w dokumentach, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do EFRG i w art. 22 ust. 2 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do EFRROW, wraz z wyjaśnieniem każdej różnicy;

e) osobno kwoty obciążające odpowiednio dane państwo członkowskie i Unię zgodnie z art. 54 ust. 2 akapit pierwszy i art. 54 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;

f) tabelę nienależnych płatności do odzyskania na koniec roku budżetowego na skutek nieprawidłowości w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 ([1]), włącznie z wszystkimi karami przewidzianymi w obowiązujących sektorowych przepisach unijnych i odsetkami od nich, sporządzoną na podstawie wzoru ustanowionego w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;

g) wyciąg z księgi dłużników dotyczący kwot do odzyskania i zapisanych na konto EFRG lub EFRROW, innych niż kwoty, o których mowa w lit. b), c) i f) niniejszego artykułu, włącznie z wszystkimi karami i odsetkami od nich, sporządzony na podstawie wzoru ustanowionego w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;

h) podsumowanie działań interwencyjnych oraz deklarację ilości i lokalizacji zapasów na koniec roku budżetowego;

i) potwierdzenie, że wydatki, dochody przeznaczone na określony cel oraz szczegółowe dane dotyczące każdego przemieszczenia zapasu interwencyjnego znajdują się w aktach agencji płatniczej i w zapisach księgowych;

j) bilans zamknięcia na koniec roku budżetowego niewykorzystanych/nierozliczonych skumulowanych zaliczek wypłaconych przez państwa członkowskie beneficjentom, wyszczególnionych według środków w odniesieniu do EFRG i według programów w odniesieniu do EFRROW, a w przypadku tego ostatniego z uwzględnieniem instrumentów finansowych. W odniesieniu do instrumentów finansowych bilans zamknięcia uwzględnia kwoty wypłacone przez Komisję, które nie zostały wykorzystane przez państwa członkowskie na płatności dla odbiorców ostatecznych, ani nie zostały zaangażowane w ramach umów gwarancyjnych zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

▼B

Artykuł 30

Przekazywanie informacji

1. W celu rozliczenia rachunków na podstawie art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 każde państwo członkowskie przesyła Komisji:

a) pozycje zawarte w rocznych sprawozdaniach finansowych, o których mowa w art. 29 niniejszego rozporządzenia;

b) opinie i sprawozdania sporządzone przez jednostki certyfikujące, o których mowa w art. 5 ust. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia;

c) kompletny zapis wszystkich informacji księgowych wymaganych do celów statystycznych i kontrolnych;

d) deklarację zarządczą, o której mowa w art. 3 niniejszego rozporządzenia;

2. Dokumenty i informacje rachunkowe, o których mowa w ust. 1, należy przesłać Komisji najpóźniej do dnia 15 lutego roku następującego po zakończeniu roku budżetowego, którego dotyczą. Dokumenty, o których mowa w lit. a), b) i d) tego ustępu, powinny zostać przesłane w jednym egzemplarzu wraz z kopią elektroniczną zgodnie z formatem i warunkami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 24.

3. Na wniosek Komisji lub z inicjatywy państwa członkowskiego dodatkowe informacje dotyczące rozliczenia rachunków mogą zostać przekazane do Komisji w terminie przez nią ustalonym, z uwzględnieniem ilości pracy wymaganej do przekazania takich informacji. W razie braku takich informacji Komisja może przeprowadzić rozliczenie rachunków na podstawie informacji, które znajdują się w jej posiadaniu.

4. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może przyjąć wniosek o pozwolenie na późniejsze przesłanie informacji, o ile wniosek ten zostanie skierowany do niej przed upływem terminu.

Artykuł 31

Forma i treść informacji rachunkowych

1. Forma i treść informacji rachunkowych, o których mowa w art. 30 ust. 1 lit. c), oraz sposób ich przesyłania do Komisji są tożsame z przewidzianymi zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 991/2013 ([1]).

2. Informacje rachunkowe są wykorzystywane przez Komisję jedynie w celach:

a) wykonywania zadań, które zostały jej powierzone na mocy rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w zakresie rozliczania rachunków;

b) monitorowania rozwoju i opracowywania prognoz w sektorze rolniczym.

Europejski Trybunał Obrachunkowy oraz Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) mają dostęp do tych informacji do celów wykonywania powierzonych im obowiązków.

([1]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 991/2013 z dnia 15 października 2013 r. ustanawiające formę i treść informacji rachunkowych, które należy przedłożyć Komisji do celów rozliczenia rachunków EFRG i EFRROW, jak również w celu monitorowania i prognozowania (Dz.U. L 275 z 16.10.2013, s. 7).

▼B

3. Wszelkie dane osobowe znajdujące się w zebranych informacjach rachunkowych będą przetwarzane jedynie w celach określonych w ust. 2. W szczególności, jeżeli Komisja wykorzystuje informacje rachunkowe do celów określonych w ust. 2 akapit pierwszy lit. b), Komisja czyni te dane anonimowymi i przetwarza je tylko w formie zbiorczej.

4. Wszystkie wątpliwości dotyczące przetwarzania danych osobowych osoby zainteresowane kierują do Komisji zgodnie z procedurą określoną w załączniku IV.

5. Komisja dopilnowuje, aby informacje rachunkowe były zabezpieczone i przechowywane z zachowaniem ich poufności.

Artykuł 32

Przechowywanie informacji rachunkowych

1. Na mocy art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 dokumenty towarzyszące, dotyczące wydatków finansowanych oraz dochodów przeznaczonych na określony cel do pobrania przez EFGR, są przechowywane do dyspozycji Komisji przez okres co najmniej trzech lat następujących po roku, w którym Komisja dokonuje rozliczenia rachunków za dany rok budżetowy.

2. Dokumenty towarzyszące, dotyczące wydatków finansowanych oraz dochodów przeznaczonych na określony cel do pobrania przez EFRROW, są przechowywane do dyspozycji Komisji przez okres co najmniej trzech lat następujących po roku, w którym ostateczna płatność dokonana przez agencję płatniczą miała miejsce.

3. W przypadku nieprawidłowości lub zaniedbań dokumenty towarzyszące, o których mowa w ust. 1 i 2, są przechowywane do dyspozycji Komisji przez okres co najmniej trzech lat następujących po roku, w którym przedmiotowe kwoty zostały całkowicie odzyskane od beneficjenta i przekazane na rzecz funduszy, bądź też po roku, w którym konsekwencje finansowe wynikające z nieodzyskania kwot zostały określone zgodnie z art. 54 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

4. W przypadku procedury rozliczenia zgodności rachunków przewidzianej w art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 dokumenty towarzyszące określone w ust. 1 i 2 są przechowywane do dyspozycji Komisji przez okres co najmniej jednego roku następującego po roku, w którym ta procedura została zakończona, lub, jeżeli decyzja o zgodności jest przedmiotem postępowania sądowego przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, przez okres co najmniej jednego roku następującego po roku, w którym takie postępowanie zostało zakończone.

5. Dokumenty towarzyszące, o których mowa w ust. 1–4, są przechowywane do dyspozycji Komisji w formie papierowej, w formie elektronicznej lub w obu tych formach.

Dokumentacja może być przechowywana wyłącznie w formie elektronicznej, jeżeli prawo krajowe danego państwa członkowskiego dopuszcza wykorzystywanie dokumentów elektronicznych jako dowodu przeprowadzenia transakcji leżących u ich podstaw w ramach postępowań prowadzonych przed sądami krajowymi.

Jeżeli dokumenty są przechowywane jedynie w formie elektronicznej, system przechowywania jest zgodny z sekcją 3B załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014.

Artykuł 33

Rozliczenie finansowe

1. W decyzji w sprawie rozliczenia rachunków, o której mowa w art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, określa się kwoty wydatków

▼B

poniesionych w każdym państwie członkowskim w ciągu danego roku budżetowego uznane za kwalifikujące się do zwrotu w ramach funduszy na podstawie rachunków, o których mowa w art. 29 niniejszego rozporządzenia, oraz wszelkie redukcje i zawieszenia na podstawie art. 41 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

W przypadku EFGR należy także ustalić kwoty, jakimi ma być obciążona Unia i dane państwo członkowskie zgodnie z art. 54 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

W przypadku EFRROW kwota ustalona decyzją w sprawie rozliczenia rachunków obejmuje środki finansowe, które mogą zostać wykorzystane ponownie w drodze realokacji przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 56 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

2. W przypadku EFGR kwota, która na mocy decyzji w sprawie rozliczenia rachunków jest możliwa do odzyskania od każdego państwa członkowskiego lub która jest wpłacana na rzecz każdego państwa członkowskiego, ustalana jest poprzez potrącanie płatności miesięcznych w danym roku budżetowym z wydatków uznanych dla tego samego roku budżetowego zgodnie z ust. 1. Komisja potrąca tę kwotę od płatności miesięcznej odnoszącej się do wydatku poniesionego w drugim miesiącu następującym po decyzji w sprawie rozliczenia rachunków lub ją do niej dodaje.

W przypadku EFRROW kwota, która na mocy decyzji w sprawie rozliczenia rachunków jest możliwa do odzyskania od każdego państwa członkowskiego lub która jest wpłacana na rzecz każdego państwa członkowskiego, ustalana jest poprzez potrącanie płatności pośrednich w danym roku finansowym z wydatków uznanych dla tego samego roku budżetowego zgodnie z ust. 1.

Po przyjęciu decyzji zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 Komisja potrąca tę kwotę od pierwszej płatności, w odniesieniu do której państwo członkowskie złożyło deklarację wydatków, lub ją do niej dodaje.

3. Komisja powiadamia zainteresowane państwo członkowskie o wynikach weryfikacji dostarczonych informacji wraz ze wszystkimi proponowanymi przez nią zmianami najpóźniej do dnia 30 kwietnia następującego po upływie roku budżetowego.

4. Jeżeli z powodów zależnych od danego państwa członkowskiego Komisja nie może rozliczyć rachunków państwa członkowskiego do dnia 31 maja następnego roku, Komisja powiadamia takie państwo członkowskie o dalszym dochodzeniu, które proponuje przeprowadzić na podstawie art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

5. Ustępy 1–4 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do dochodów przeznaczonych na określony cel w rozumieniu art. 43 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Artykuł 34

Rozliczenie zgodności

1. W celu oceny kwot podlegających wyłączeniu z finansowania unijnego w przypadku stwierdzenia, że wydatki nie zostały poniesione zgodnie z przepisami unijnymi, Komisja bierze pod uwagę swoje własne ustalenia i informacje udostępnione przez państwa członkowskie, pod warunkiem że informacje te zostały przedstawione w terminie określonym przez Komisję w ramach procedury zgodności rozliczeń przeprowadzonej zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 i zgodnie z niniejszym artykułem.

▼B

2. W przypadku gdy w wyniku dochodzenia Komisja uznaje, że wydatki nie zostały dokonane zgodnie z zasadami unijnymi, powiadamia ona dane państwo członkowskie o wynikach kontroli, o środkach naprawczych, które mają zostać podjęte w celu zapewnienia zgodności ze wspomnianymi zasadami oraz o tymczasowym poziomie korekty finansowej, który na tym etapie procedury uznaje za odpowiedni do jej ustaleń. W swoim powiadomieniu Komisja wyznacza również spotkanie dwustronne w ciągu czterech miesięcy od daty upłynięcia terminu przewidzianego na udzielenie odpowiedzi przez państwo członkowskie. Takie powiadomienie zawiera odesłanie do niniejszego artykułu.

Państwo członkowskie odpowiada w ciągu dwóch miesięcy od momentu otrzymania powiadomienia. W swojej odpowiedzi państwo członkowskie ma możliwość w szczególności:

a) wykazać Komisji, że faktyczny zakres niezgodności lub ryzyka dla funduszy jest mniejszy niż stwierdzony przez Komisję;

b) powiadomić Komisję o środkach naprawczych, jakie podjęło w celu zapewnienia zgodności z zasadami unijnymi, i o dacie ich wprowadzenia.

W uzasadnionych przypadkach Komisja może, na podstawie uzasadnionego wniosku państwa członkowskiego, zezwolić na przedłużenie dwumiesięcznego okresu maksymalnie o dwa miesiące. Wniosek należy kierować do Komisji przed upływem tego okresu.

Jeżeli państwo członkowskie stwierdza, że spotkanie dwustronne nie jest konieczne, informuje o tym Komisję w swojej odpowiedzi na wspomniane powyżej powiadomienie.

3. W trakcie spotkania dwustronnego obydwie strony usiłują doprowadzić do porozumienia w sprawie środków, które mają zostać podjęte, jak również oceny wagi naruszenia oraz straty finansowej poniesionej przez budżet Unii.

W ciągu 30 dni od spotkania dwustronnego Komisja sporządza protokół ze spotkania i przesyła go do danego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie może przekazać swoje uwagi Komisji w ciągu 15 dni roboczych od otrzymania protokołu.

W ciągu sześciu miesięcy od przesłania protokołu ze spotkania dwustronnego Komisja formalnie przekazuje państwu członkowskiemu wnioski, do których doszła na podstawie informacji otrzymanych w ramach procedury rozliczenia zgodności rachunków. W powiadomieniu tym Komisja dokonuje oceny wydatków, które mają zostać wyłączone z finansowania unijnego zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 oraz art. 12 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014. Takie powiadomienie zawiera odniesienie do art. 40 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

4. Jeżeli państwo członkowskie skorzystało z procedury pojednawczej, o której mowa w art. 40, Komisja przekazuje swoje wnioski państwu członkowskiemu nie później niż sześć miesięcy po:

a) otrzymaniu sprawozdania organu pojednawczego; lub

b) otrzymaniu dodatkowych informacji od państwa członkowskiego w terminie, o którym mowa w art. 40 ust. 3 akapit drugi, pod warunkiem że zostały spełnione wymogi określone w ust. 6 niniejszego artykułu.

5. Aby zastosować ust. 3 i 4 w odpowiednich terminach, Komisja dysponuje wszelkimi informacjami istotnymi na danym etapie procedury.

▼B

Jeżeli Komisja stwierdza, że nie dysponuje odpowiednimi informacjami, wówczas może ona w dowolnym momencie w terminach przewidzianych w ust. 3 i 4:

a) zwrócić się z wnioskiem o dodatkowe informacje do państwa członkowskiego, które odpowiada w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania wniosku; lub

b) powiadomić państwo członkowskie o zamiarze przeprowadzenia dodatkowej wizyty kontrolnej w celu przeprowadzenia niezbędnych weryfikacji.

W takim przypadku terminy, o których mowa w ust. 3 i 4, rozpoczynają swój bieg w momencie otrzymania przez Komisję wymaganych dodatkowych informacji lub od ostatniego dnia dodatkowej wizyty kontrolnej.

6. Przy ocenie wydatków, które należy wyłączyć z finansowania unijnego, informacje przekazane przez państwo członkowskie po formalnym powiadomieniu przez Komisję, o którym mowa ►C1 w ust. 3 akapit trzeci ◄, mogą zostać uwzględnione jedynie:

a) gdy zachodzi potrzeba uniknięcia poważnego przeszacowania strat finansowych dla budżetu Unii; oraz

b) jeśli późne przekazanie informacji jest należycie uzasadnione czynnikami zewnętrznymi i nie zagraża terminowemu przyjęciu przez Komisję decyzji zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

7. Po przekazaniu swoich wniosków państwom członkowskim zgodnie z art. 34 ust. 3 lub 4 niniejszego rozporządzenia Komisja przyjmuje, jeśli to konieczne, jedną lub więcej decyzji na podstawie art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w celu wykluczenia z finansowania unijnego wydatków dokonanych niezgodnie z zasadami Unii. Komisja może kontynuować postępowanie w ramach kolejnych procedur rozliczenia zgodności rachunków aż do skutecznego wprowadzenia środków naprawczych przez państwo członkowskie.

8. W przypadku EFRG potrącenia z finansowania unijnego dokonywane są przez Komisję z płatności miesięcznych dotyczących wydatków poniesionych w drugim miesiącu następującym po decyzji wydanej na podstawie art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

W przypadku EFRROW, po przyjęciu decyzji na podstawie art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, Komisja dokonuje potrąceń z finansowania unijnego dotyczących płatności, w odniesieniu do których państwo członkowskie złożyło deklarację wydatków.

Jednak na wniosek państwa członkowskiego i po konsultacjach z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych, Komisja może przyjąć decyzję ustanawiającą inny termin dokonania potrąceń lub upoważniającą do ich zwrotu w ratach, w przypadku gdy jest to uzasadnione znaczną wysokością potrącanych kwot przewidzianych w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

▼M2

8a. W przypadku państw członkowskich, które podlegają pomocy finansowej na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 332/2002 ([1]), rozporządzenia Rady (UE) nr 407/2010 ([2]) oraz Porozumienia ustanawiającego europejski mechanizm stabilności, Komisja może, na wniosek

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich (Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1).

([2]) Rozporządzenie Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. ustanawiające europejski mechanizm stabilizacji finansowej (Dz.U. L 118 z 12.5.2010, s. 1).

▼M2

państwa członkowskiego oraz po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych, przyjąć decyzję wykonawczą o odroczeniu na okres nieprzekraczający 24 miesięcy, począwszy od daty jej przyjęcia, wykonania decyzji przyjętych po dniu 1 maja 2015 r. na podstawie art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 („decyzja o odroczeniu”).

W decyzji o odroczeniu upoważnia się do dokonania potrąceń po zakończeniu okresu odroczenia w trzech ratach rocznych. W przypadku gdy łączna kwota, której dotyczy decyzja o odroczeniu, stanowi ponad 0,02 % produktu krajowego brutto państwa członkowskiego, Komisja może zezwolić na jej zwrot w maksymalnie pięciu ratach rocznych.

Komisja może, na wniosek państwa członkowskiego i po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych, podjąć decyzję o jednokrotnym przedłużeniu okresu odroczenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, na okres nieprzekraczający 12 miesięcy.

Państwo członkowskie będące beneficjentem decyzji o odroczeniu gwarantuje, że w odniesieniu do nieprawidłowości, które były przyczyną potrącenia i które nadal istnieją w czasie przyjęcia decyzji o odroczeniu, podejmowane są działania naprawcze na podstawie planu działania, opracowanego w porozumieniu z Komisją i zawierającego terminy i jasne wskaźniki dotyczące osiąganych postępów. Uwzględniając zasadę proporcjonalności, Komisja zmienia lub uchyla decyzję o odroczeniu w jednym z następujących przypadków:

a) jeżeli państwo członkowskie nie podejmie niezbędnych działań naprawczych przewidzianych w planie działania w celu usunięcia nieprawidłowości;

b) jeżeli postępy w realizacji działań naprawczych oszacowane na podstawie wskaźników dotyczących postępów nie są wystarczające; lub

c) jeżeli ich wynik nie jest zadowalający.

8b. Decyzje wykonawcze, o których mowa w ust. 8 i 8a, są przyjmowane zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 116 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

▼M3

9. W należycie uzasadnionych przypadkach, o których należy powiadomić zainteresowane państwo członkowskie, Komisja może przedłużyć terminy przewidziane w ust. 3, 4 i 5.

▼B

10. Ustępy 1–9 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do dochodów przeznaczonych na określony cel w rozumieniu art. 43 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

▼M3

11. Jeżeli terminy, o których mowa w ust. 2, 3, 4 i 5, obejmują częściowo lub w całości miesiąc sierpień, bieg tych terminów zostaje w tym miesiącu zawieszony.

▼B

Artykuł 35

Decyzja o nierozpoczynaniu lub zaniechaniu dochodzenia w sprawie rozliczenia zgodności rachunków

1. Komisja może podjąć decyzję o nierozpoczynaniu lub o zaniechaniu dochodzenia w sprawie rozliczenia zgodności rachunków zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jeżeli spodziewa się, że ewentualna korekta finansowa będąca skutkiem niezgodności wykrytej w wyniku dochodzenia, o którym mowa w art. 34 ust. 2, nie będzie przekraczała 50 000 EUR oraz 2 % odpowiednich wydatków lub kwot, jakie należy odzyskać.

▼B

2. Jeżeli Komisja zmniejsza płatności miesięczne zgodnie z art. 41 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, może ona podjąć decyzję o nierozpoczynaniu lub o zaniechaniu dochodzenia w sprawie rozliczenia zgodności rachunków zgodnie z art. 52 tego rozporządzenia, pod warunkiem że zainteresowane państwo członkowskie nie wyraziło sprzeciwu wobec stosowania niniejszego ustępu w ramach procedury przewidzianej w art. 41 ust. 1 tego rozporządzenia.

Artykuł 36

Organ pojednawczy

Do celów procedury rozliczenia zgodności rachunków przewidzianej w art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 ustanawia się organ pojednawczy. Organ ten pełni w szczególności następujące zadania:

a) bada każdą sprawę skierowaną do niego przez państwo członkowskie, które otrzymało od Komisji formalne powiadomienie na podstawie art. 34 ust. 3 akapit drugi niniejszego rozporządzenia, łącznie z przeprowadzeniem oceny wydatków, jakie Komisja zamierza wyłączyć z finansowania unijnego;

b) podejmuje próby pogodzenia rozbieżnych stanowisk Komisji oraz zainteresowanego państwa członkowskiego;

c) na zakończenie przeprowadzonych przez siebie kontroli – opracowuje sprawozdanie dotyczące wyniku podjętych przez niego prób pojednania, zawierając ewentualne uwagi, które uważa za użyteczne w przypadku, gdyby wszystkie lub niektóre kwestie sporne pozostały nierozwiązane.

Artykuł 37

Skład organu pojednawczego

1. Organ pojednawczy składa się z co najmniej pięciu członków wybranych spośród wybitnych osobistości dających gwarancję niezależności i posiadających wysokie kwalifikacje w dziedzinie finansowania wydatków na wspólną politykę rolną oraz rozwoju obszarów wiejskich, lub posiadających praktykę w zakresie audytu finansowego.

Osoby te muszą być obywatelami różnych państw członkowskich.

2. Przewodniczący, członkowie oraz zastępcy członków są mianowani przez Komisję na pierwszą trzyletnią kadencję po konsultacjach z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych.

Ten mandat jest odnawialny, ale wyłącznie na okres roku, o czym informowany jest Komitet ds. Funduszy Rolniczych. Jednakże jeżeli przewodniczący, który ma być mianowany, jest już członkiem organu pojednawczego, jego pierwszy mandat jako przewodniczącego trwa trzy lata.

Nazwiska przewodniczącego, członków i zastępców członków publikuje się w serii „C” *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

3. Wynagrodzenie członków organu pojednawczego zależy od ilości czasu, jaki będą musieli przeznaczyć na wykonanie danego zadania. Koszty są rekompensowane zgodnie z obowiązującymi wobec służb Komisji przepisami.

4. Po upływie mandatu przewodniczący i członkowie organu dalej pełnią swoje funkcje, aż do ich zastąpienia lub odnowienia mandatu.

▼B

5. Komisja, po konsultacjach z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych, może odebrać mandat członkom, którzy nie spełniają warunków przewidzianych w ramach wykonywania funkcji w organie pojednawczym lub którzy z jakichkolwiek powodów są niedyspozycyjni przez czas nieokreślony.

W tym przypadku dany członek jest zastępowany na pozostałą część okresu, na który został on mianowany, przez swojego zastępcę, o czym informowany jest Komitet ds. Funduszy Rolniczych.

Jeśli mandat przewodniczącego został zakończony, Komisja mianuje członka wezwanego do pełnienia obowiązków przewodniczącego na pozostałą część okresu, na który przewodniczący został mianowany, po konsultacjach z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych.

Artykuł 38

Niezależność organu pojednawczego

1. Członkowie organu pojednawczego wykonują swoje obowiązki w sposób niezależny, nie wnosząc o instrukcję, ani nie przyjmując instrukcji od Komisji, ani od żadnego rządu lub organu.

Członkowie nie mogą brać udziału w pracy organu pojednawczego, ani podpisywać sprawozdania, jeżeli w czasie pełnienia poprzedniej funkcji byli osobiście zaangażowani w rozpatrywaną sprawę.

2. Bez uszczerbku dla art. 287 Traktatu, członkowie nie mogą ujawniać żadnych informacji zdobytych w trakcie ich pracy w organie pojednawczym. Informacje te są poufne oraz objęte tajemnicą zawodową.

Artykuł 39

Organizacja pracy

1. Organ pojednawczy zbiera się w głównej siedzibie Komisji. Przewodniczący przygotowuje i organizuje pracę. W przypadku jego nieobecności i bez uszczerbku dla art. 37 ust. 5 akapit pierwszy, funkcje przewodniczącego są wykonywane przez najwyższego rangą członka.

Sekretariat organu pojednawczego jest prowadzony przez Komisję.

2. Bez uszczerbku dla art. 38 ust. 1 akapit drugi, sprawozdania przyjmowane są bezwzględną większością głosów obecnych członków, przy wymaganym kworum trzech członków.

Sprawozdania podpisuje przewodniczący i członkowie uczestniczący w obradach. Są one rejestrowane przez sekretariat.

Artykuł 40

Procedura pojednawcza

1. Państwo członkowskie może przekazać sprawę do organu pojednawczego w terminie 30 dni roboczych od daty otrzymania formalnego powiadomienia od Komisji, o którym mowa ►C1 w art. 34 ust. 3 akapit trzeci ◄, wysyłając uzasadniony wniosek o polubowne załatwienie sprawy do sekretariatu organu pojednawczego.

Przebieg procedury i adres sekretariatu przekazywane są państwom członkowskim w ramach Komitetu ds. Funduszy Rolniczych.

2. Wniosek o polubowne załatwienie sprawy jest przyjmowany tylko wtedy, gdy kwota, która ma zostać wyłączona z finansowania unijnego zgodnie z powiadomieniem Komisji:

▼B

a) przekracza 1 milion EUR;

lub

b) stanowi więcej niż 25 % łącznych rocznych wydatków państwa członkowskiego w ramach danej pozycji budżetu.

Ponadto w przypadku gdy podczas poprzedzających rozmów państwo członkowskie stwierdziło i wykazało, że sprawa dotyczy jednej z reguł stosowania zasad Unii, przewodniczący organu pojednawczego może uznać wniosek o polubowne załatwienie sprawy za dopuszczalny. Jednakże taki wniosek nie jest dopuszczalny, jeżeli odnosi się on wyłącznie do kwestii interpretacji prawa.

3. Organ pojednawczy prowadzi swoje postępowania w sposób jak najmniej sformalizowany i tak szybko, jak to jest możliwe, opierając się wyłącznie na materiale dowodowym udostępnionym Komisji w momencie formalnego powiadomienia o wnioskach zgodnie z art. 34 ust. 3 oraz przestrzegając przysługującego pracownikom Komisji i zainteresowanych władz krajowych prawa do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy.

Jeżeli jednak państwo członkowskie uzna za konieczne przedstawienie w swoim wniosku o zastosowanie procedury pojednawczej informacji, których jeszcze nie udostępniono Komisji, organ pojednawczy może zachęcić Komisję do oceny tych nowych informacji jedynie wówczas, gdy spełnione są wymogi określone w art. 34 ust. 6. Komisja otrzymuje te informacje najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy po wysłaniu sprawozdania, o którym mowa w art. 36 lit. c).

4. W przypadku gdy w terminie czterech miesięcy od daty skierowania do niego sprawy organ pojednawczy nie zdoła zbliżyć stanowisk Komisji i państwa członkowskiego, uznaje się, że procedura pojednawcza nie powiodła się.

Sprawozdanie określone w art. 36 lit. c) podaje powody, dla których nie można było zbliżyć stanowisk. Zawiera ono informacje na temat tego, czy w trakcie posiedzenia udało się osiągnąć częściowe porozumienie oraz czy organ pojednawczy zachęca Komisję do dokonania oceny nowych informacji zgodnie z ust. 3 akapit drugi.

Sprawozdanie przekazuje się:

a) zainteresowanemu państwu członkowskiemu;

b) Komisji, do celów analizy przed przekazaniem wniosków państwu członkowskiemu;

c) pozostałym państwom członkowskim w ramach Komitetu ds. Funduszy Rolniczych.

▼M3

5. Jeżeli terminy, o których mowa w ust. 1, 3 i 4, obejmują częściowo lub w całości miesiąc sierpień, bieg tych terminów zostaje w tym miesiącu zawieszony.

▼B

ROZDZIAŁ IV

ZASADY KONTROLI

SEKCJA 1

Zasady ogólne

Artykuł 41

Obniżenie poziomu kontroli na miejscu

1. Państwa członkowskie mogą zadecydować o obniżeniu minimalnego poziomu kontroli na miejscu zgodnie z art. 59 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:

▼B

a) zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 jednostka certyfikacyjna przestawiła opinię potwierdzającą zarówno właściwe funkcjonowanie wewnętrznego systemu kontroli, jak i fakt, że poziom błędu dla danej populacji pozostawał poniżej progu istotności wynoszącego 2,0 % przez co najmniej dwa kolejne lata budżetowe poprzedzające rok, w którym planuje się wprowadzenie obniżonego poziomu kontroli;

b) Komisja nie poinformowała odpowiedniego państwa członkowskiego, że nie może przyjąć opinii, o której mowa w lit. a) niniejszego ustępu, przedstawionej przez jednostkę certyfikacyjną w kontekście przepisów art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013; oraz

c) Komisja:

(i) nie poinformowała odpowiedniego państwa członkowskiego zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 o niedociągnięciach w systemie kontroli programu pomocy indywidualnej lub odpowiedniego środka, lub

(ii) stosując art. 34 niniejszego rozporządzenia, uznaje za wystarczające działania naprawcze podjęte przez odpowiednie państwo członkowskie, które zostało powiadomione zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 o niedociągnięciach w systemie kontroli programu pomocy indywidualnej lub odpowiedniego środka, i zawiadamia o tym fakcie dane państwo członkowskie.

2. Państwa członkowskie mogą zadecydować o obniżeniu minimalnego poziomu kontroli na miejscu zgodnie z poziomami i tam, gdzie to stosowne, z warunkami dodatkowymi określonymi w przepisach sektorowych.

Państwa członkowskie informują Komisję o swojej decyzji w sprawie zmniejszenia minimalnego poziomu kontroli na miejscu natychmiast po jej przyjęciu. Informacje te obejmują:

a) nazwę programu wsparcia lub działania;

b) okres zastosowania zmniejszonego minimalnego poziomu kontroli na miejscu;

c) zmniejszony poziom minimalny kontroli na miejscu, jaki ma mieć zastosowanie.

3. Jeżeli któryś z łącznych wymogów określonych w ust. 1 lub jakikolwiek wymóg dodatkowy przewidziany w prawodawstwie sektorowym nie jest już spełniany, państwa członkowskie natychmiast cofają decyzję w sprawie zmniejszenia minimalnego poziomu kontroli na miejscu i stosują od następnego roku składania wniosków minimalny poziom kontroli na miejscu przewidziany w sektorowym prawodawstwie rolnym.

SEKCJA 2

Kontrola transakcji

Artykuł 42

Kontrole przeprowadzane przez państwa członkowskie

1. Systematyczne kontrole dokumentów handlowych przedsiębiorstw, o których mowa w art. 80 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, mają zastosowanie w odniesieniu do każdego okresu kontroli określonego w ust. 4 niniejszego artykułu i dotyczą liczby przedsiębiorstw nie mniejszej niż połowa przedsiębiorstw, których wpływy lub płatności, lub ich suma, w ramach systemu finansowania przez EFRG, wynosiły powyżej 150 000 EUR w roku budżetowym EFRG poprzedzającym początek okresu danej kontroli.

▼B

2. W odniesieniu do każdego okresu kontroli państwa członkowskie, bez uszczerbku dla ich zobowiązań określonych w art. 80 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, wybierają przedsiębiorstwa, które mają zostać poddane kontroli w oparciu o analizę ryzyka dotyczącą wszystkich działań, w przypadku których jest to wykonalne. Państwa członkowskie przedkładają Komisji wnioski w sprawie zastosowania analizy ryzyka co najmniej sześć miesięcy przed rozpoczęciem okresu kontroli. Wnioski zawierają wszystkie istotne informacje dotyczące podejścia, technik i danych do celów analizy, oraz kryteriów i metody realizacji kontroli, które mają zostać przeprowadzone. Wniosek jest sporządzony zgodnie z załącznikiem V do niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie uwzględniają uwagi Komisji dotyczące wniosku w sprawie analizy ryzyka, które przedstawiane są w ciągu ośmiu tygodni od jego otrzymania.

3. W przypadku środków, dla których zastosowanie analizy ryzyka nie jest według państwa członkowskiego wykonalne, przedsiębiorstwa, których suma wpływów gotówkowych lub płatności albo suma tych dwóch kwot w ramach systemu finansowania przez EFRG wyniosła więcej niż 350 000 EUR i które nie były poddane kontroli zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i z tytułem V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w trakcie któregokolwiek z dwóch poprzedzających okresów kontroli, muszą zostać skontrolowane.

4. Okres kontroli biegnie od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca następnego roku. Kontrola obejmuje okres co najmniej 12 miesięcy, kończący się w trakcie poprzedniego okresu kontroli; może on być przedłużony na okresy, które zostaną ustalone przez państwo członkowskie, poprzedzające okres 12-miesięczny lub następujące po nim.

Artykuł 43

Dostęp do dokumentów handlowych

Przedsiębiorstwa przechowują dokumenty handlowe przez okres co najmniej trzech lat, zaczynający się od końca roku, w którym zostały sporządzone. Państwa członkowskie mogą ustanowić dłuższy okres przechowywania tych dokumentów.

Artykuł 44

Wspólne działania

Komisja, działając z własnej inicjatywy lub na podstawie wniosku państwa członkowskiego, oraz za przyzwoleniem zainteresowanych państw członkowskich, może podjąć decyzję o koordynowaniu wspólnych działań, co obejmuje wzajemną pomoc pomiędzy dwoma lub więcej państwami członkowskimi, zgodnie z art. 83 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Artykuł 45

Wzajemna pomoc

1. W trakcie pierwszych trzech miesięcy następujących po roku budżetowym wypłat EFRG państwa członkowskie przesyłają wykaz przedsiębiorstw określonych w art. 83 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 do każdego państwa członkowskiego, w którym takie przedsiębiorstwo posiada siedzibę. Wykaz zawiera wszystkie dane

▼B

niezbędne do umożliwienia państwu członkowskiemu przeznaczenia identyfikacji przedsiębiorstw oraz podjęcia swych zobowiązań w zakresie kontroli. Państwo członkowskie przeznaczenia jest odpowiedzialne za kontrolę takich przedsiębiorstw zgodnie z art. 80 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. Kopia każdego wykazu przesyłana jest Komisji.

Państwo członkowskie otrzymujące płatność lub jej dokonujące może wystąpić z wnioskiem do państwa członkowskiego, w którym przedsiębiorstwo posiada siedzibę, o przeprowadzenie kontroli niektórych przedsiębiorstw z wykazu zgodnie z art. 80 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, uzasadniając konieczność wystąpienia z takim wnioskiem, a w szczególności wskazując ryzyka z tym związane.

Państwo członkowskie otrzymujące wniosek należycie uwzględnia ryzyka związane z przedsiębiorstwem, o których informuje państwo członkowskie występujące z wnioskiem.

Państwo członkowskie, do którego skierowany jest wniosek, powiadamia państwo członkowskie występujące z wnioskiem o czynnościach przeprowadzanych po otrzymaniu wniosku. Gdy odbywa się kontrola przedsiębiorstwa z wykazu, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek i które przeprowadziło kontrolę, informuje państwo występujące z wnioskiem o wynikach tej kontroli najpóźniej trzy miesiące od zakończenia okresu kontroli.

Przegląd takich wniosków jest przesyłany Komisji kwartalnie w ciągu jednego miesiąca od zakończenia każdego kwartału. Komisja może wymagać, aby zostały jej przekazane kopie poszczególnych wniosków.

Wykaz przedsiębiorstw, o którym mowa w akapicie pierwszym, sporządza się zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku VI.

2. Wykaz przedsiębiorstw, o którym mowa w art. 83 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, przygotowuje się zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku VII do niniejszego rozporządzenia.

3. Wniosek państwa członkowskiego o kontrolę przedsiębiorstwa w innym państwie członkowskim, jak określono w ust. 1 akapit drugi oraz w art. 83 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, sporządza się zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia.

4. Informacje o wynikach kontroli, o których mowa w ust. 1 akapit drugi i w art. 83 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, sporządza się zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku IX do niniejszego rozporządzenia.

5. Przegląd wniosków, o których mowa w ust. 1 akapit piąty i w art. 83 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, łącznie z wynikami kontroli, sporządza się zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku X do niniejszego rozporządzenia.

6. Dane, które należy dostarczyć zgodnie z ust. 1, przekazywane są w formie elektronicznej w formacie przewidzianym w sekcji 2 załącznika II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 991/2013.

▼B

Artykuł 46

Roczne programy i sprawozdania

1. Roczny program kontroli, o którym mowa w art. 84 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, przygotowuje się zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku XI do niniejszego rozporządzenia.

2. Sprawozdanie roczne, o którym mowa w art. 86 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, zawiera opis napotkanych trudności i środków podjętych w celu ich przezwyciężenia oraz, w stosownych przypadkach, wnioski dotyczące usprawnień.

Zawiera ono szczegółowe informacje dotyczące każdego z aspektów stosowania tytułu V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 wymienionych w załączniku XII do niniejszego rozporządzenia, przedstawione w postaci wyraźnie wyodrębnionych pól opatrzonych odpowiednimi nagłówkami określonymi w tym załączniku.

3. Informacje, które należy dostarczyć zgodnie z niniejszym artykułem i art. 45, mogą być dostarczone w formie papierowej lub w formie elektronicznej, w formacie uzgodnionym pomiędzy nadawcą a odbiorcą.

4. Komisja co roku ocenia dokonane postępy w swoim rocznym sprawozdaniu dotyczącym zarządzania środkami finansowymi, o którym mowa w art. 109 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Artykuł 47

Jednostki specjalne

1. Specjalne jednostki, o których mowa w art. 85 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, są odpowiedzialne za zadania, o których mowa w tym artykule, oraz za:

a) szkolenie urzędników krajowych odpowiedzialnych za przeprowadzanie kontroli określonych w niniejszej sekcji w sposób umożliwiający im zdobycie dostatecznej wiedzy do wykonywania swoich obowiązków;

b) zarządzanie sprawozdaniami z kontroli i innymi dokumentami dotyczącymi kontroli przewidzianych i przeprowadzanych na podstawie tytułu V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;

c) przygotowywanie i przekazywanie programów, o których mowa w art. 84 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, i sprawozdań, o których mowa w art. 86 ust. 1 tego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie nadają specjalnym jednostkom wszelkie uprawnienia niezbędne do wykonywania ich zadań określonych w ust. 1.

Jednostki te składają się z dostatecznej liczby urzędników, którzy zostali odpowiednio przeszkoleni w celu wykonywania tych zadań.

3. Państwa członkowskie, w których minimalna liczba przedsiębiorstw, które mają być poddane kontroli, jest mniejsza niż 10, nie są zobowiązane do utworzenia specjalnej jednostki.

▼B

ROZDZIAŁ V

ZABEZPIECZENIA

SEKCJA 1

Zakres, technologie informacyjne, siła wyższa

Artykuł 48

Zakres stosowania

Niniejszy rozdział ma zastosowanie we wszystkich przypadkach, w których w ramach sektorowego prawodawstwa rolnego przewidziano zabezpieczenie, bez względu na to, czy użyto tam konkretnego terminu „zabezpieczenie".

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do zabezpieczeń złożonych w celu zapewnienia płatności ceł przywozowych i wywozowych określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 ([1]).

Artykuł 49

Administracja elektroniczna

Powiadomienia, dokumenty i zabezpieczenia można tworzyć, przetwarzać i zarządzać nimi przy pomocy technologii informacyjnej (IT), pod warunkiem że mającymi zastosowanie systemami zarządza się zgodnie z oficjalnie zatwierdzonymi protokołami jakości i bezpieczeństwa odpowiednimi dla tych systemów.

Jeżeli właściwe organy nie mają dostępu do potrzebnych dla celów weryfikacji dokumentów z uwagi na różnice w systemach IT, wówczas dokumenty te są drukowane, a ich autentyczność poświadczana przez organ odpowiedzialny za zarządzanie tymi systemami IT („organ wydający") lub przez organ właściwy do celów poświadczania dokumentów jako uwierzytelnionych odpisów.

Wydruki można zastąpić wiadomością elektroniczną pochodzącą z korespondencji między organem wydającym a beneficjentem lub właściwym organem, pod warunkiem że organ wydający potwierdzi zgodnie z oficjalnie zatwierdzonym protokołem certyfikacji autentyczność wiadomości.

Artykuł 50

Terminy dotyczące siły wyższej

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie wówczas, gdy przepisy szczegółowe zawierają odesłanie do niego.

2. Wniosek o uznanie przypadku za działanie siły wyższej nie jest dopuszczony, jeżeli wpłynie do właściwego organu ponad 30 dni kalendarzowych po:

a) terminie, w ciągu którego podmiot został poinformowany przez właściwy organ o stwierdzonym niewypełnieniu odpowiedniego zobowiązania, w znaczeniu art. 23 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, upłynięciu terminu wyznaczonego na

([1]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

▼B

wypełnienie odpowiedniego zobowiązania, o którym mowa w art. 23 ust. 3 tego rozporządzenia, lub upłynięciu terminu przedstawienia dowodu na wypełnienie odpowiedniego zobowiązania, o którym mowa w art. 23 ust. 4 tego rozporządzenia;

b) terminie składania ofert w państwie trzecim, w którym oferta jest powiązana ze świadectwem o wcześniejszym ustaleniu refundacji wywozowej.

3. Podmioty przedstawiają w sposób wymagany przez właściwe organy dowód na zaistnienie okoliczności, które ich zdaniem stanowią przykład siły wyższej, w ciągu 181 dni kalendarzowych po upływie okresu, w ciągu którego zobowiązanie miało zostać całkowicie wypełnione. Jeśli podmioty nie mogą przedstawić takich dowodów w terminie, chociaż działały z zachowaniem należytej staranności w celu ich otrzymania i przedstawienia, może im zostać wskazany dodatkowy termin.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o uznanych przez nie przypadkach wystąpienia siły wyższej, przedkładając za każdym razem istotne informacje.

SEKCJA 2

Forma zabezpieczenia

Artykuł 51

Forma

1. Zabezpieczenie może być złożone:

a) w postaci gotówki, jak określono w art. 19 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014; lub

b) poprzez wskazanie poręczyciela zgodnie z art. 21 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014.

2. Za zgodą właściwych władz zabezpieczenie może być złożone:

a) w postaci depozytu gotówkowego w banku;

b) w postaci zastawu uznanych roszczeń wobec organu publicznego lub funduszy publicznych, które są wymagalne i płatne oraz wobec których nie było wcześniej żadnych innych roszczeń; lub

c) w postaci zastawu papierów wartościowych zbywalnych w państwie członkowskim, pod warunkiem że zostały one wyemitowane lub zagwarantowane przez to państwo członkowskie.

3. Właściwe władze mogą nałożyć dodatkowe warunki przyjmowania zabezpieczeń wymienionych w ust. 2.

Artykuł 52

Zabezpieczenie w postaci zbywalnych papierów wartościowych

1. Papiery wartościowe zastawione zgodnie z art. 51 ust. 2 lit. c) posiadają w momencie składania zabezpieczenia wartość rozporządzalną równą co najmniej 115 % wartości wymaganego zabezpieczenia.

2. Właściwe władze mogą zaakceptować zabezpieczenie określone w art. 51 ust. 2 lit. c) tylko wówczas, jeśli strona oferująca je złoży pisemne oświadczenie, że dostarczy dodatkowe zabezpieczenie lub wymieni zabezpieczenie pierwotne, gdyby rozporządzalna wartość danego zabezpieczenia kształtowała się przez okres trzech miesięcy

▼B

poniżej 105 % wartości wymaganego zabezpieczenia. Takie pisemne zobowiązanie nie jest konieczne, w przypadku gdy prawo krajowe już tak stanowi. Właściwy organ regularnie weryfikuje wartość takiego zabezpieczenia.

3. Rozporządzalna wartość zabezpieczenia, o którym mowa w art. 51 ust. 2 lit. c), jest oceniana przez właściwy organ z uwzględnieniem wszelkich kosztów zbycia.

4. Rozporządzalna wartość papierów wartościowych lub obligacji jest szacowana na podstawie ostatniego dostępnego notowania.

5. Strona składająca zabezpieczenie dostarcza na żądanie właściwych władz dowód jego rozporządzalnej wartości.

Artykuł 53

Zastąpienie i przypisanie

1. Każde zabezpieczenie może być zastąpione innym.

Jednakże w poniższych przypadkach wymagana jest zgoda właściwych władz:

a) gdy pierwotne zabezpieczenie uległo przepadkowi, ale nie zostało jeszcze zrealizowane; lub

b) gdy zamiana zabezpieczenia ma charakter wymieniony w art. 51 ust. 2.

2. Zabezpieczenie zbiorcze może być zastąpione innym zabezpieczeniem zbiorczym, pod warunkiem że nowe zabezpieczenie zbiorcze pokrywa co najmniej tę część pierwotnego zabezpieczenia zwrotnego, która w momencie zamiany została wyznaczona w celu zagwarantowania realizacji nieuregulowanego zobowiązania lub zobowiązań.

3. Gdy tylko część zabezpieczenia zbiorczego zostaje przypisana określonemu zobowiązaniu, informuje się o saldzie pozostałego zabezpieczenia zbiorczego.

SEKCJA 3

Zwolnienie i przepadek

Artykuł 54

Częściowe zwolnienie

W przypadku gdy przepisy szczególne Unii nie ustalają ilości minimalnej, właściwe władze mogą we własnym zakresie ograniczyć liczbę częściowych zwrotów zabezpieczenia i mogą wyznaczyć minimalną kwotę dla każdego zwrotu tego rodzaju.

Przed zwolnieniem całości lub części zabezpieczenia właściwe władze mogą żądać złożenia pisemnego wniosku o zwolnienie.

W przypadku zabezpieczeń pokrywających ponad 100 % sumy wymagającej zabezpieczenia, część zabezpieczenia powyżej 100 % jest zwracana wówczas, gdy reszta zabezpieczonej kwoty zostanie ostatecznie zwolniona lub przepada.

Artykuł 55

Przepadek

1. Z chwilą gdy właściwe władze zostają powiadomione o okolicznościach, które stanowią podstawę do zatrzymania zabezpieczenia w całości lub w części, niezwłocznie zwracają się do strony, od której

▼B

wymagane jest wywiązanie się ze zobowiązania, z żądaniem zapłacenia zatrzymanej kwoty w terminie 30 dni, licząc od zgłoszenia żądania zapłaty.

Jeżeli płatność nie zostanie dokonana w tym terminie, właściwe władze:

a) niezwłocznie przelewają każde zabezpieczenie opisane w art. 51 ust. 1 lit. a) na odpowiedni rachunek;

b) niezwłocznie występują do poręczyciela, o którym mowa w art. 51 ust. 1 lit. b), z żądaniem dokonania płatności w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania zapłaty;

c) niezwłocznie podejmują kroki w celu:

(i) zamiany zabezpieczeń opisanych w art. 51 ust. 2 lit. b) i c) na pieniądze w kwocie wystarczającej do odzyskania należnej kwoty;

(ii) przelania zastawionych depozytów gotówkowych, o których mowa w art. 51 ust. 2 lit. a) na własny rachunek.

Właściwe władze mogą niezwłocznie przelać każde zabezpieczenie rodzaju opisanego w art. 51 ust. 1 lit. a) na właściwy rachunek, nie żądając przedtem dokonania płatności przez osobę zainteresowaną.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1,

a) jeżeli została podjęta decyzja o przepadku zabezpieczenia, ale w wyniku odwołania jest ona następnie odroczona zgodnie z prawem krajowym, zainteresowana strona płaci odsetki od kwoty faktycznie uległej przepadkowi przez okres trzydziestu dni, poczynając od dnia otrzymania żądania zapłaty, o którym mowa w ust. 1, a kończąc na jeden dzień przed zapłatą kwoty faktycznie uległej przepadkowi;

b) w przypadku gdy w wyniku procedury odwoławczej zainteresowana strona jest wezwana do zapłacenia w terminie 30 dni kwoty uległej przepadkowi, państwo członkowskie może w celu obliczenia odsetek uznać dokonanie wpłaty 20. dnia następującego po dacie tego żądania;

c) stosowana stopa procentowa obliczana jest zgodnie z przepisami prawa krajowego, ale nie może być w żadnym przypadku niższa niż stopa procentowa stosowana w przypadku odzyskiwania kwot krajowych;

d) agencje płatnicze odliczają odsetki wypłacane z wydatków EFRG lub EFRROW zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1306/2013;

e) państwa członkowskie mogą okresowo składać wnioski o zwiększenie zabezpieczenia pod względem odpowiednich odsetek.

3. W przypadku gdy zabezpieczenie uległo przepadkowi, a należna kwota została już przyznana na rzecz funduszy i, w następstwie wyniku procedury odwoławczej, kwota podlegająca przepadkowi w całości lub części, włączając odsetki według stopy procentowej zgodnej z prawem krajowym, ma być zwrócona, kwota zwrotu pokrywana jest przez fundusze, chyba że zwrot zabezpieczenia można przypisać niedbalstwu lub poważnym błędom władz administracyjnych albo innych organów państwa członkowskiego.

▼B

SEKCJA 4

Informowanie

Artykuł 56

Informacje dotyczące przepadku zabezpieczeń, form zabezpieczeń i poręczycieli

1. Państwa członkowskie przechowują do dyspozycji Komisji, za każdy rok, informacje o łącznej liczbie oraz kwocie zabezpieczeń, które uległy przepadkowi, niezależnie od etapu procedury określonej w art. 55, odróżniając w każdym przypadku zabezpieczenia przeznaczone dla budżetów krajowych od zabezpieczeń przeznaczonych dla budżetu Unii. Przechowywane są informacje dotyczące wszystkich przepadłych zabezpieczeń na kwotę większą niż 1 000 EUR oraz wszystkich przepisów Unii wymagających złożenia zabezpieczenia. Informacje obejmują zarówno kwoty wpłacane bezpośrednio przez zainteresowane strony, jak i kwoty odzyskiwane poprzez zrealizowanie zabezpieczenia.

2. Państwa członkowskie przechowują do dyspozycji Komisji wykaz:

a) wszystkich rodzajów instytucji uprawnionych do występowania w roli poręczyciela oraz ustanowionych odnośnych wymagań;

b) przyjętych typów zabezpieczeń na podstawie art. 51 ust. 2 oraz ustanowionych odnośnych zobowiązań.

ROZDZIAŁ VI

PRZEJRZYSTOŚĆ

Artykuł 57

Treść publikacji

1. Informacje o których mowa w art. 111 ust. 1 lit. c) i d) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, zawierają:

a) rozbicie kwot płatności o których mowa w lit. c) tego artykułu, w odniesieniu do każdego indywidualnego środka wymienionego w załączniku XIII niniejszego rozporządzenia oraz sumę tych kwot, jaką każdy beneficjent otrzymał w danym roku budżetowym;

b) opis środków finansowanych w ramach funduszy, jak określono w lit. d) tego artykułu, i wymienionych w załączniku XIII do niniejszego rozporządzenia, w tym charakter i przeznaczenie każdego środka.

2. Kwoty, o których mowa w ust. 1, wyraża się w euro w państwach członkowskich, które przyjęły euro, i w walucie krajowych w innych państwach członkowskich.

3. Państwa członkowskie mogą opublikować bardziej szczegółowe informacje od przewidzianych w ust. 1 i 2, bez uszczerbku dla koniecznej ochrony prywatności.

▼B

Artykuł 58

Publikacja dokonywana przez gminy

Jeśli informacje mające zostać opublikowane do celów art. 112 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 mogłyby, z uwagi na ograniczoną liczbę beneficjentów mających miejsce zamieszkania lub zarejestrowanych na terenie danej gminy, umożliwić identyfikację pojedynczych beneficjentów, wówczas dane państwo członkowskie publikuje dla celów art. 111 ust. 1 lit. b) akapit pierwszy tego rozporządzenia informacje dotyczące wyższej jednostki administracyjnej, w której skład wchodzi dana gmina.

Artykuł 59

Forma i data publikacji

1. Informacje, które mają zostać udostępnione na jednej stronie internetowej, o której mowa w art. 111 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, są udostępniane za pośrednictwem wyszukiwarki umożliwiającej użytkownikom przeszukiwanie danych w oparciu o kryteria takie, jak nazwa beneficjenta lub gminy, jak określono w art. 58 niniejszego rozporządzenia, czy też otrzymane kwoty lub ich kombinacja, oraz wyodrębnienie odpowiednich informacji w formie pojedynczego zestawu danych. Informacje te udostępnia się w języku urzędowym/językach urzędowych państwa członkowskiego, lub w jednym z trzech języków roboczych Komisji.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są publikowane co roku do dnia 31 maja w odniesieniu do poprzedniego roku budżetowego.

3. Zgodnie z tym artykułem informacje pozostają dostępne na stronie internetowej przez dwa lata od dnia ich opublikowania.

Artykuł 60

Informacje dotyczące beneficjentów

Informacje dotyczące beneficjentów, o których mowa w art. 113 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, udostępnia się beneficjentom za pośrednictwem formularzy wniosku o dofinansowanie z funduszy, lub w momencie zbierania danych.

W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1, w odniesieniu do danych dotyczących płatności otrzymanych w latach budżetowych 2014 i 2015 informacje dotyczące beneficjentów należy dostarczyć co najmniej dwa miesiące przed datą ich publikacji.

Artykuł 61

Publikacja progów odnoszących się do systemu dla małych gospodarstw

Kwoty zgłoszone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 112 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 są opublikowane na stronie internetowej Unii, o której mowa w art. 62 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

▼B

Artykuł 62

Współpraca między Komisją a państwami członkowskimi

1. Komisja pod swoim centralnym adresem internetowym tworzy unijną stronę internetową zawierającą linki do stron internetowych państw członkowskich i dba o jej aktualizację. Komisja udostępnia uaktualnione linki internetowe zgodnie z informacjami przesyłanymi przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przesyłają Komisji adresy swoich stron internetowych, gdy tylko zostaną one utworzone, oraz informacje o wszelkich zmianach, które mogą wpłynąć na dostęp do nich z unijnej strony internetowej.

3. Państwa członkowskie wyznaczają organ odpowiedzialny za stworzenie i uaktualnianie odpowiedniej strony internetowej, o której mowa w art. 59 ust. 1. Państwa członkowskie przekazują Komisji nazwę i dane teleadresowe tego organu.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 63

Uchylenie

Niniejszym uchyla się rozporządzenia (WE) nr 601/94, (WE) nr 4/2004 i (WE) nr 259/2008.

▼M1

Rozporządzenie (WE) nr 259/2008 stosuje się jednak nadal w odniesieniu do płatności dokonanych w odniesieniu do lat budżetowych 2012 i 2013. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia informacje, o których mowa w tym artykule, będą dostępne na stronie internetowej do dnia 31 maja 2015 r. lub do momentu publikacji informacji na temat płatności dokonanych w odniesieniu do roku budżetowego 2014 zgodnie z art. 59 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

▼B

Artykuł 64

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Jednakże:

a) art. 10 ma zastosowanie do poniesionych wydatków i uzyskanych przez państwa członkowskie dochodów przeznaczonych na określony cel od dnia 16 października 2014 r.;

b) art. 34–40 mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2015 r. Terminy przewidziane w art. 34 ust. 3 i 4, nie mają jednak zastosowania do dochodzeń w sprawie rozliczenia zgodności rachunków, w odniesieniu do których przesłano powiadomienie na podstawie art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 885/2006 przed dniem 1 stycznia 2015 r.;

▼B

c) rozdział VI ma zastosowanie do płatności dokonanych poczynając od roku budżetowego 2014;

d) informacje przekazywane przez państwa członkowskie zgodnie z załącznikiem II kolumny V1 i V2 są wymagane od roku budżetowego 2016.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

DEKLARACJA ZARZĄDCZA

(Artykuł 3)

Ja, …, Prezes …. Agencji Płatniczej, przedstawiam sprawozdanie finansowe tej Agencji Płatniczej za rok budżetowy od 16 października xx do 15 października xx+1.

Oświadczam, w oparciu o moją własną ocenę i informacje, którymi dysponuję, w tym między innymi, wyniki prac służby audytu wewnętrznego, że:

— przedstawione sprawozdanie stanowi, według mojej najlepszej wiedzy, prawdziwy, wyczerpujący i dokładny stan wydatków i wpływów za wymieniony powyżej rok budżetowy. W szczególności oświadczam, że wszystkie długi, zaliczki, gwarancje i zapasy, o których mi wiadomo, znajdują się na rachunkach, a wszystkie pobrane wpływy związane z EFGR i EFRROW zostały przekazywane na odpowiedni rachunek;

— Wprowadziłem system dający wystarczającą pewność w zakresie legalności i prawidłowości podstawowych transakcji, a dopuszczalność wniosków i, w przypadku rozwoju obszarów wiejskich, procedura przyznawania pomocy są zarządzane, kontrolowane i dokumentowane zgodnie z zasadami unijnymi.

Wydatki ujęte w sprawozdaniu finansowym zostały wykorzystane do przewidzianych celów, jak określono w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013.

Ponadto potwierdzam, że wdrożono skuteczne i proporcjonalne środki zwalczania nadużyć finansowych zgodnie z art. 58 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 i uwzględniono zidentyfikowane rodzaje ryzyka.

Niniejsze poświadczenie podlega jednak następującym zastrzeżeniom:

Na koniec potwierdzam, że nie jest mi wiadomo o jakimkolwiek nieujawnionym fakcie, który mógłby szkodzić interesowi finansowemu Unii.

Podpis

▼M3

▼C2

ZAŁĄCZNIK II

Wzór tabeli, o której mowa w art. 29 lit. f)

Informacji, o których mowa w art. 29 lit. f), dostarcza agencja płatnicza, przy użyciu następującej tabeli:

Nowe przypadki (1)	Dawne przypadki (2)		
x	x	Agencja płatnicza	A
x	x	Fundusz	B
x	x	Przypadek (dawny/nowy)	AA
x		Rok budżetowy wydatków pierwotnych	V1 (3)
x		Kody budżetu wydatków pierwotnych	V2 (4)
x	x	Rok budżetowy n	C
x	x	Jednostka walutowa	D
x	x	Numer identyfikacyjny przypadku	E
x	x	Identyfikacja OLAF, jeśli ma zastosowanie (5)	F
	x	Przypadek zarejestrowany w księdze dłużników	G
x	x	Identyfikacja beneficjenta	H
x	x	Program zamknięty (tylko dla EFRROW)	I
x		Data zatwierdzenia sprawozdania z kontroli lub podobnego dokumentu, o których mowa w art. 54 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013	W
	x	Rok budżetowy pierwotnego ustalenia nieprawidłowości	J
x		Data wniosku o zwrot należności	X
x	x	Podlega postępowaniu sądowemu	K
	x	Pierwotna kwota do odzyskania	L
x		Pierwotna kwota do odzyskania (główna)	L1
x		Pierwotna kwota do odzyskania (odsetki)	L2
x		Główna kwota, której odzyskiwanie było w toku na koniec roku budżetowego n-1	Y1
x		Odsetki, których odzyskiwanie było w toku na koniec roku budżetowego n-1	Y2

▼C2

Nowe przypadki (1)	Dawne przypadki (2)		
	x	Łączna skorygowana kwota (cały okres odzyskiwania należności)	M
	x	Łączna odzyskana kwota (cały okres odzyskiwania należności)	N
	x	Kwota zadeklarowana jako nieściągalna	O
x		Kwota (główna) zadeklarowana jako nieściągalna	O1
x		Kwota (odsetki) zadeklarowana jako nieściągalna	O2
x	x	Rok budżetowy, w którym kwoty zostały uznane za nieściągalne	P
x	x	Powody nieściągalności	Q
	x	Skorygowana kwota (w roku budżetowym n)	R
x		Skorygowana kwota (główna) (w roku budżetowym n)	R1
x		Skorygowana kwota (odsetki) (w roku budżetowym n)	R2
x		Odsetki (w roku budżetowym n)	Z
	x	Odzyskane kwoty (w roku budżetowym n)	S
x		Odzyskana kwota (główna) (w roku budżetowym n)	S1
x		Odzyskana kwota (odsetki) (w roku budżetowym n)	S2
x	x	Kwota, której odzyskiwanie jest w toku	T
x		Kwota (główna), której odzyskiwanie jest w toku	T1
x		Odsetki, których odzyskiwanie jest w toku	T2
x		Kwota podlegająca zasadzie 50-50 %, jak określono w art. 54 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, na koniec roku budżetowego n	BB
x	x	Kwota, która ma być zapisana na konto budżetu UE	U

(1) Dotyczy przypadków odnotowanych przy użyciu modelu znajdującego się w niniejszym załączniku, od roku budżetowego 2015.

(2) Dotyczy przypadków odnotowanych przy użyciu modelu znajdującego się w niniejszym załączniku, do roku budżetowego 2014 włącznie.

(3) Informacje wymagane od roku budżetowego 2016.

(4) Informacje wymagane od roku budżetowego 2016.

(5) Dotyczy numeru(-ów) referencyjnego(-ych) OLAF (numery zgłoszenia w systemie zarządzania nieprawidłowościami – IMS).

„x” oznacza, że dana kolumna ma zastosowanie.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

WZÓR TABELI, O KTÓREJ MOWA W ART. 29 LIT. g)

Informacji, o których mowa w art. 29 lit. g), dostarcza agencja płatnicza, przy użyciu następującej tabeli:

a	b	c	i	d	e	f	g	h
Agencja płatnicza	Fundusz	Jednostka walutowa	Kategoria niespłaconej kwoty (sankcje wynikające z zasady wzajemnej zgodności, sankcje wieloletnie lub inne)	Bilans na dzień 15 października roku N-1	Nowe przypadki (rok N)	Całkowite odzyskane kwoty (rok N)	Całkowite skorygowane kwoty włącznie z nieściągalnymi (rok N)	Kwoty podlegające zwrotowi 15 października roku N)

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

PRZEKAZANIE WĄTPLIWOŚCI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 31 UST. 4

Wątpliwości, o których mowa w art. 31 ust. 4, przesyła się na adres:

— Komisja Europejska, DG AGRI-J1, B-1049 Bruksela,

lub

— AGRI-J1@ec.europa.eu.

▼B

ZAŁĄCZNIK V

INFORMACJE DO UWZGLĘDNIENIA W ROCZNEJ ANALIZIE RYZYKA, O KTÓREJ MOWA W ART. 42 UST. 2

1. **Ocena analizy ryzyka z roku poprzedniego**

Przekazuje się informacje dotyczące oceny skuteczności analizy ryzyka z roku poprzedniego, w tym oceny jej mocnych i słabych stron. Należy wyraźnie określić wszelkie możliwości usprawnienia i rozważyć wprowadzenie usprawnień.

2. **Zbiór informacji**

Przekazuje się informacje dotyczące wszystkich źródeł informacji uwzględnianych w celu przygotowania i wykonania analizy ryzyka. Odsyła się w szczególności do rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009 ([1]).

3. **Procedura selekcji**

Przekazuje się opis procedury, która zostanie zastosowana przy selekcji przedsiębiorstw wymagających kontroli. Należy w wyraźny sposób wskazać liczbę/wartość procentową przedsiębiorstw i sektory/środki, w odniesieniu do których będą stosowane: analiza ryzyka, selekcja wyrywkowa oraz automatyczne i/lub manualne typowanie. Należy w wyraźny sposób określić wyłączone sektory/środki i powody tego wyłączenia.

4. **Stosowane czynniki ryzyka i wartości ryzyka**

W przypadku zastosowania analizy ryzyka przekazuje się informacje dotyczące wszystkich uwzględnionych czynników ryzyka i możliwych wartości przypisanych później tym czynnikom ryzyka. Informacje te przekazuje się zgodnie z podanymi poniżej wzorami tabel.

Czynniki ryzyka i wartości ryzyka mające zastosowanie do wszystkich środków podlegających analizie ryzyka		
Czynniki ryzyka	**Wartości ryzyka**	
	Opis	**Wartości**

Szczególne czynniki ryzyka i wartości ryzyka mające zastosowanie do refundacji wywozowych		
Czynniki ryzyka	**Wartości ryzyka**	
	Opis	**Wartości**

([1]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 612/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 186 z 17.7.2009, s. 1).

▼B

Szczególne czynniki ryzyka i wartości ryzyka mające zastosowanie do … (sektor/środek)		
Czynniki ryzyka	**Wartości ryzyka**	
	Opis	**Wartości**

5. **Ważenie czynników ryzyka**

W stosownych przypadkach przekazuje się opis procedury, która zostanie zastosowana do ważenia czynników ryzyka.

6. **Wyniki analizy ryzyka**

Przekazuje się informacje na temat tego, w jaki sposób wyniki analizy ryzyka i sporządzenie „wykazu ocen” (dla każdego sektora/środka – w stosownych przypadkach) znajdą odzwierciedlenie w selekcji przedsiębiorstw w ostatecznym planie kontroli.

Szczególną uwagę należy zwrócić na możliwość prowadzenia wspólnych działań zgodnie z art. 44.

7. **Napotkane trudności i propozycje usprawnień**

Przekazuje się informacje na temat wszelkich napotkanych trudności i środków podjętych w celu ich przezwyciężenia lub wniosków złożonych w tym celu. W stosownych przypadkach należy zgłosić propozycje usprawnień.

▼B

ZAŁĄCZNIK VI

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW MAJĄCYCH SIEDZIBĘ W INNYM PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM NIŻ TO, W KTÓRYM WYPŁATA PRZEDMIOTOWEJ KWOTY ZOSTAŁA LUB POWINNA BYŁA BYĆ DOKONANA LUB OTRZYMANA

(art. 45 ust. 1)

Państwo członkowskie, w którym płatność została dokonana lub otrzymana ..... .

Państwo członkowskie, w którym przedsiębiorstwo posiada siedzibę ..... .

Data rozesłania wykazu

1. Nazwa i adres		2. Charakter wydatków (wskazać każdą płatność oddzielnie, w podziale na linie budżetową EFGR i rodzaj płatności)	3. Kwota (w walucie krajowej) na indywidualną płatność, która w roku budżetowym EFRG wynosiła:		4. Proszę wskazać, czy kontrola przedsiębiorstwa była wymagana zgodnie z przepisami Artykuł 45 (zob. uwaga A)
(i) przedsiębiorstwa w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę	(ii) na które dokonano płatności lub od którego płatność otrzymano		(i) płacona przedsiębiorstwu	(ii) płacona przez przedsiębiorstwo	

Uwagi:

A. Jeżeli tak, należy przesłać konkretny wniosek, wykorzystując wzór formularza podanego w załączniku VIII, w tym wszelkie informacje konieczne, aby umożliwić odbiorcy prawidłową identyfikację danego przedsiębiorstwa.

B. Kopię tego wykazu należy przesłać Komisji.

C. W przypadku gdy nie ma przedsiębiorstw mających siedzibę w innych państwach członkowskich w odniesieniu do Państwa kraju, ta informacja musi zostać przekazana do pozostałych państw członkowskich i Komisji.

D. Jeżeli po rozesłaniu tego wykazu zażądano kontroli jakiegoś przedsiębiorstwa zgodnie z art. 45, kopię wniosku, zgodnie z załącznikiem VIII, należy przesyłać Komisji.

▼B

ZAŁĄCZNIK VII

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW MAJĄCYCH SIEDZIBĘ W PAŃSTWIE TRZECIM, W ODNIESIENIU DO KTÓRYCH WYPŁATA PRZEDMIOTOWEJ KWOTY ZOSTAŁA LUB POWINNA BYŁA BYĆ DOKONANA LUB OTRZYMANA W PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM

(art. 45 ust. 2)

Państwo członkowskie, w którym płatność została dokonana lub otrzymana ..... .

Państwo trzecie, w którym przedsiębiorstwo posiada siedzibę ..... .

Data rozesłania wykazu

1. Nazwa i adres		2. Charakter wydatków (wskazać każdą płatność oddzielnie, w podziale na linie budżetową EFGR i rodzaj płatności)	3. Kwota (w walucie krajowej) na indywidualną płatność, która w roku budżetowym EFRG wynosiła:		4. Uwagi dodatkowe (np. przykłady wszelkich trudności w kontroli, podejrzeń nieprawidłowości, analizy ryzyka itp.)
(i) przedsiębiorstwa w państwie trzecim, w którym ma siedzibę	(ii) na które dokonano płatności lub od którego płatność otrzymano		(i) płacona przedsiębiorstwu	(ii) płacona przez przedsiębiorstwo	

Uwaga:

Jeżeli nie ma przedsiębiorstw mających siedzibę w państwach trzecich w odniesieniu do Państwa kraju, należy odesłać kopię niniejszego załącznika Komisji z wyraźnym zaznaczeniem, że jest to taki przypadek.

▼B

ZAŁĄCZNIK VIII

WNIOSEK O KONTROLĘ ZGODNIE Z ART. 45 UST. 3

Pozycje zaznaczone gwiazdką należy uzupełnić we wszystkich przypadkach; inne pozycje należy uzupełnić w stosownych przypadkach.

Wniosek ten opiera się na:	art. 83 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013	

A	(*) 1. Wnioskujące państwo członkowskie	.....
	(*) 2. Nazwa specjalnego organu administracyjnego	.....
	(*) 3. Adres	.....
	4. Numer telefonu	.....
	5. Numer faksu	.....
	6. Adres e-mail	.....
	7. Odpowiedzialny urzędnik	.....
	8. Nazwa odpowiedzialnej organizacji kontroli	.....
	9. Adres	.....
	10. Numer telefonu	.....
	11. Numer faksu	.....
	12. Adres e-mail	.....
	13. Odpowiedzialny urzędnik	.....
B	(*) 1. Państwo członkowskie, do którego skierowany jest wniosek	.....
	(*) 2. Organizacja	.....
C	(*) 1. Data wniosku	.....
	(*) 2. Program kontroli	.....
D	Dane beneficjenta	
	(*) 1. Imię i nazwisko	
	a) we wnioskującym państwie członkowskim	.....
	b) w państwie członkowskim, do którego skierowany jest wniosek	.....
	(*) 2. Numer referencyjny	.....
	(*) 3. Adres:	
	a) we wnioskującym państwie członkowskim	.....
	b) w państwie członkowskim, do którego skierowany jest wniosek	.....
E	Tylko w odniesieniu do wniosków, o których mowa w art. 45 ust. 3	
	Dane dotyczące płatności	
	(*) 1. Agencja płatnicza	.....
	(*) 2. Numer referencyjny płatności	.....
	(*) 3. Rodzaj płatności	.....
	(*) 4. Kwota (wskazać walutę)	.....
	(*) 5. Data zaksięgowania	.....
	(*) 6. Data płatności	.....
	(*) 7. Kod budżetu EFRG (rozdział – artykuł – stanowisko – linia)	.....
	(*) 8. Rok lub okres gospodarczy, w którym płatność ma zastosowanie	.....
	(*) 9. Rozporządzenie służące jako podstawa prawna dla płatności	.....

▼B

F	Dane transakcji	
	1. Zgłoszenie (wywozowe) lub numer wniosku	.....
	2. Umowa:	
	— numer	.....
	— data	.....
	— ilość	.....
	— wartość	.....
	3. Faktura	
	— numer	.....
	— data	.....
	— ilość	.....
	— wartość	.....
	4. Data przyjęcia zgłoszenia	.....
	5. Jednostka upoważniająca	.....
	6. Numer świadectwa lub pozwolenia	.....
	7. Data świadectwa lub pozwolenia	.....
	W odniesieniu do programów przechowywania	
	8. Numer przetargu	.....
	9. Termin przetargu	.....
	10. Cena za sztukę	.....
	11. Data wejścia	.....
	12. Data wyjścia	.....
	13. Zwiększenie lub obniżenie jakości	.....
	Do celów refundacji wywozowych	
	14. Numer wniosku (jeżeli inny niż numer zgłoszenia wywozowego)	.....
	15. Urząd celny objęcia kontrolą celną	.....
	16. Data kontroli celnej	.....
	17. Prefinansowanie (kod)	.....
	18. Kod refundacji wywozowej (11 cyfr)	.....
	19. Kod miejsca przeznaczenia	.....
	20. Stawka wcześniej wyznaczona	
	— w EUR	.....
	— w walucie krajowej	.....
	21. Data wcześniejszego wyznaczenia	.....

G	Analiza ryzyka	
	(*) 1. Ocena	
	— wysokie	.....
	— średnie	.....
	— niskie	.....
	(*) 2. Uzasadnienie oceny	.....
		.....
	(kontynuować na oddzielnym arkuszu, jeżeli konieczne)	.....
		.....
		.....
		.....
		.....
		.....
		.....
		.....

▼B

H	Zakres i cel kontroli 1. Proponowany zakres 2. Cele i związane z nimi towarzyszące dane techniczne Cele i związane z nimi towarzyszące dane techniczne)	…… …… …… …… ……
I	(*) Wykaz dostarczonych dokumentów towarzyszących (kontynuować na oddzielnym arkuszu, jeżeli konieczne)	…… …… …… …… ……

▼B

ZAŁĄCZNIK IX

WYNIKI KONTROLI ZGODNIE Z ART. 45 UST. 4

Sprawozdanie z kontroli w następstwie wniosku o wzajemną pomoc, zgodnie z tytułem V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013

NB. Wytłuszczone pozycje są identyczne z pozycjami stosowanymi w załączniku VIII.

Identyfikacja

B.1. **Państwo członkowskie, do którego skierowany jest wniosek**

2. **Organizacja:**

3. Biuro regionalne

4. Nazwisko kontrolera

A.1. **Wnioskujące państwo członkowskie:**

2. **Nazwa specjalnego organu administracyjnego:**

8. **Nazwa odpowiedzialnej organizacji kontroli:**

14. Numer sprawy/numer sprawozdania:

C.1. **Data wniosku i numer referencyjny:**

2. **Program kontroli:**

3. Data odpowiedzi na wniosek i numer referencyjny:

D. **Dane beneficjenta**

1. **Imię i nazwisko**

a) **we wnioskującym państwie członkowskim:**

b) **w państwie członkowskim, do którego skierowany jest wniosek:**

2. **Numer referencyjny**

a) **we wnioskującym państwie członkowskim:**

b) **w państwie członkowskim, do którego skierowany jest wniosek:**

4. Inne przedsiębiorstwa kontrolowane:

H. **Zakres i cel kontroli:**

I. **Wykaz dostarczonych dokumentów towarzyszących:**

J. Wynik:

Sprawozdanie z kontroli

1. Przygotowanie/kontekst/zakres
2. Opis przedsiębiorstwa/systemu kontroli
3. Wykonane zadania/Zbadane dokumenty/Ustalenia
4. Konkluzje
5. Inne uwagi/zalecenia

▼B

ZAŁĄCZNIK X

PRZEGLĄD, O KTÓRYM MOWA W ART. 45 UST. 5)

Przegląd, o którym mowa w art. 83 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 z … (państwo członkowskie) dotyczący wniosków w sprawie przeprowadzenia kontroli i wyników kontroli za 1. [ ], 2. [ ], 3. [ ], 4. [ ] kwartał 20… r.

WNIOSKI przesłane do:

Państwo członkowskie	Całkowita liczba na każde państwo członkowskie	**WNIOSEK**	
		Data wysłania	Numer referencyjny
OGÓŁEM			

ODPOWIEDZI przesłane do:

Państwo członkowskie	Całkowita liczba na każde państwo członkowskie	**ODPOWIEDŹ**	
		Data wysłania	Numer referencyjny
OGÓŁEM			

Uwagi dotyczące rubryk:

W tabeli przeglądu należy ująć każdy wniosek/odpowiedź wysłane w danym kwartale.

W stosownych przypadkach dodaje się rubryki.

Numery referencyjne wysłanych odpowiedzi powinny być takie same jak numery referencyjne odpowiadających im wniosków w sprawie przeprowadzenia kontroli.

▼B

ZAŁĄCZNIK XI

DOKUMENTY PROGRAMU ROCZNEGO (ART. 46 UST. 1)

ARKUSZ A

PROPONOWANY PROGRAM KONTROLI NA OKRES .....

(art. 84 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013)

1. **Obliczenie minimalnej liczby przedsiębiorstw**

	A (1) Liczba przedsiębiorstw, których wpływy gotówkowe lub płatności, bądź ich suma, wynosiły więcej niż 150 000 EUR w roku budżetowym EFRG …		A (2) Minimalna liczba
tzn.		x 1/2 =	

2. **Przedsiębiorstwa poddane selekcji**

Całkowita liczba przedsiębiorstw, które w roku budżetowym … otrzymały lub dokonały następujących płatności będących przedmiotem kontroli na podstawie tytułu V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013:

A (3) Całkowita liczba

Całkowita liczba przedsiębiorstw, których wpływy gotówkowe lub płatności, bądź ich suma, należały do następujących kategorii:

A (4) Powyżej 350 000 EUR	A (5) 350 000 EUR lub poniżej, ale nie mniej niż 40 000 EUR	A (6) Poniżej 40 000 EUR

3. **Przedsiębiorstwa proponowane do kontroli:**

A (7) Całkowita liczba	A(8) Ogółem na podstawie analizy ryzyka	

Całkowita liczba przedsiębiorstw, których wpływy gotówkowe lub płatności, bądź ich suma, należały do następujących kategorii:

A (9) Powyżej 350 000 EUR	A (10) 350 000 EUR lub poniżej, ale nie mniej niż 40 000 EUR	A (11) Poniżej 40 000 EUR

Uwagi dotyczące rubryk:

A (4) W tej kategorii obowiązkowa jest kontrola przedsiębiorstw, które nie zostały skontrolowane zgodnie z art. 42 ust. 3 w ciągu dwóch okresów kontroli poprzedzających ten okres kontroli, chyba że otrzymały one płatności w ramach środka lub środków, w odniesieniu do których przyjęto techniki selekcji oparte na analizie ryzyka.

A (9) Przedsiębiorstwa w tej kategorii należy kontrolować tylko ze szczególnych powodów wymienionych w arkuszu D niniejszego załącznika.

▼B

ARKUSZ B

PROPONOWANY PROGRAM KONTROLI NA OKRES .....

(art. 84 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013)

System kontroli pod względem pozycji budżetu EFRG

Rok budżetowy EFRG

B(1) Nr artykułu lub pozycji budżetu EFRG	B(2) Całkowite wydatki według pozycji budżetu EFRG (EUR)		B(3) Całkowite wydatki według pozycji budżetu EFRG związane z przedsiębiorstwami, których wpływy gotówkowe lub płatności, bądź ich suma, wynosiły mniej niż 40 000 EUR … (EUR)		B(4) Całkowite wydatki według pozycji budżetu EFRG związane z przedsiębiorstwami objętymi programem kontroli …(EUR)	B(5) Liczba przedsiębiorstw według pozycji budżetu EFRG objętych programem kontroli				
Ogółem:										

2014R0908 — PL — 09.12.2015 — 003.002 — 70

▼B

ARKUSZ C

PROPONOWANY PROGRAM KONTROLI NA OKRES

(art. 84 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013)

Kryteria przyjęte przy opracowywaniu programu w zakresie refundacji wywozowych i w innych sektorach, w przypadku gdy zastosowano techniki selekcji oparte na analizie ryzyka, o ile kryteria te różnią się od kryteriów zawartych we wnioskach dotyczących analizy ryzyka przesłanych do Komisji na podstawie art. 42 ust. 2.

Sektor, w którym proponuje się kontrolę (wskazać pozycję budżetu EFRG wymienioną w kolumnie B (1) arkusza B niniejszego załącznika)	Uwagi dotyczące ryzyka i przyjętych kryteriów selekcji (podać krótki opis – np. wykrytych nieprawidłowości lub przypadków wyjątkowego wzrostu wydatków)

▼B

ARKUSZ D

PROPONOWANY PROGRAM KONTROLI NA OKRES

(art. 84 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013)

Proponowane kontrole, jeśli mają miejsce, w przedsiębiorstwach, których wpływy gotówkowe lub płatności, bądź ich suma, wynosiły mniej niż 40 000 EUR w roku budżetowym EFRG ……

Pozycja budżetu EFRG (wymieniona w kolumnie B (1) arkusza B)	Liczba danych przedsiębiorstw, które są proponowane do kontroli	Szczególny powód kontroli

▼B

ARKUSZ E

PROPONOWANY PROGRAM KONTROLI NA OKRES

(art. 84 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013)

ŁĄCZNIE:	ORGAN KONTROLNY: .....
E (1) Całkowita liczba przedsiębiorstw wymagających kontroli:	E (2) Liczba przedsiębiorstw wymagających kontroli:
ORGAN KONTROLNY:	ORGAN KONTROLNY: .....
E (3) Liczba przedsiębiorstw wymagających kontroli:	E (4) Liczba przedsiębiorstw wymagających kontroli:
ORGAN KONTROLNY:	ORGAN KONTROLNY: .....
E (5) Liczba przedsiębiorstw wymagających kontroli:	E (6) Liczba przedsiębiorstw wymagających kontroli:

Uwagi dotyczące rubryk:
W stosownych przypadkach dodać dodatkowe rubryki np. E (7), E (8) itd.

▼B

ZAŁĄCZNIK XII

DOKUMENTY SPRAWOZDANIA ROCZNEGO (ART. 46 UST. 2)

CZĘŚĆ I

Informacje do uwzględnienia w sprawozdaniu rocznym określonym w art. 86 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013

1. **Zarządzanie tytułem V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013**

Przekazuje się informacje dotyczące zarządzania sprawami związanymi z zarządzaniem tytułem V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w tym dotyczące zmian w organizacjach odpowiedzialnych za kontrole oraz w specjalnej jednostce administracyjnej odpowiedzialnej za monitorowanie stosowania tego rozporządzenia, jak określono w jego art. 85, oraz zmian w zakresie uprawnień wspomnianych organizacji.

2. **Zmiany ustawodawcze**

Przekazuje się informacje dotyczące wszelkich zmian w ustawodawstwie krajowym odnoszących się do stosowania tytułu V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, które nastąpiły po poprzednim sprawozdaniu rocznym.

3. **Zmiany w programie kontroli**

Przekazuje się opis wszelkich zmian dokonanych w programie kontroli przedłożonym Komisji na podstawie art. 84 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 po przedłożeniu wymienionego programu.

4. **Stosowanie programu kontroli objętego niniejszym sprawozdaniem**

Przekazuje się informacje na temat stosowania programu kontroli za okres kończący się dnia 30 czerwca poprzedzający ostateczny termin złożenia niniejszego sprawozdania, określony w art. 86 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w tym zarówno ogółem, jak i w podziale według organów kontrolnych (w przypadku gdy więcej niż jeden organ wykonuje kontrole na podstawie rozporządzenia); są to dane dotyczące:

a) liczby przedsiębiorstw skontrolowanych w okresie kontroli, zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu A część II niniejszego załącznika;

b) liczby przedsiębiorstw będących w trakcie kontroli, zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu A część II niniejszego załącznika;

c) liczby przedsiębiorstw nieobjętych kontrolami w przedmiotowym okresie na skutek niezrealizowania niektórych kontroli, zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu A część II niniejszego załącznika;

d) przyczyn nieprzeprowadzenia kontroli, o których mowa w lit. c);

e) podziału według kwot otrzymanych lub wypłaconych i według środków, dotyczącego kontroli, o których mowa w lit. a), b) i c), zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu B część II niniejszego załącznika;

f) wyników kontroli, o których mowa w lit. a), zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu C część II niniejszego załącznika, w tym:

(i) liczby kontroli, w trakcie których zostały stwierdzone nieprawidłowości, oraz liczby danych przedsiębiorstw;

(ii) charakteru stwierdzonych nieprawidłowości;

▼B

(iii) odnośnego środka w przypadku gdy nieprawidłowość została ujawniona;

(iv) oszacowanych skutków finansowych każdej nieprawidłowości;

g) określenia przeciętnego czasu trwania kontroli w osobodniach, ze wskazaniem, tam, gdzie jest to możliwe, czasu przeznaczonego na planowanie, przygotowanie, realizację kontroli oraz sporządzenie sprawozdania.

5. **Stosowanie programów kontroli poprzedzających obecny program**

Sprawozdanie zawiera wyniki kontroli przeprowadzonych w poprzednich okresach kontroli, w przypadku których wyniki nie były dostępne w momencie składania sprawozdań za odnośne okresy kontroli, w tym dla każdego poprzedniego okresu kontroli informacje dotyczące:

a) stanu kontroli zgłoszonego na podstawie pkt 4 lit. b) i c) w poprzednich sprawozdaniach rocznych z kontroli, zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu D część II niniejszego załącznika;

b) liczby kontroli, w trakcie których zostały wykryte nieprawidłowości, oraz liczby odnośnych przedsiębiorstw, zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu C część II niniejszego załącznika;

c) charakteru stwierdzonych nieprawidłowości, zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu C część II niniejszego załącznika;

d) odnośnego środka, w przypadku gdy została stwierdzona nieprawidłowość, zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu C część II niniejszego załącznika;

e) oszacowanych skutków finansowych każdej nieprawidłowości, zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu C część II niniejszego załącznika.

6. **Wzajemna pomoc**

Zestawienie wniosków o wzajemną pomoc, zgodnie z tytułem V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

7. **Zasoby**

Przekazuje się szczegółowe informacje o zasobach dostępnych do przeprowadzenia kontroli na podstawie tytułem V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w tym informacje dotyczące:

a) liczby pracowników, wyrażonej w osobolatach, skierowanych do kontroli przez organ kontrolny, oraz, w stosownych przypadkach, przez region;

b) szkolenia personelu pracującego przy tych kontrolach, ze wskazaniem części personelu, o którym mowa w lit. a), biorącego udział w szkoleniu i ze wskazaniem rodzaju samego szkolenia; oraz

c) wyposażenia komputerowego i narzędzi pozostających do dyspozycji personelu zajmującego się kontrolami.

▼B

8. **Trudności w stosowaniu tytułu V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013**

Przekazuje się informacje na temat wszelkich trudności napotkanych w trakcie stosowania tytułu V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 oraz środków podjętych w celu ich przezwyciężenia lub wniosków złożonych w tym celu.

9. **Propozycje usprawnień**

W stosownych przypadkach należy przedstawić wszelkie sugestie dotyczące usprawnień, tak w zakresie stosowania tytułu V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jak i samego rozdziału.

▼B

CZĘŚĆ II

ARKUSZ A

SPRAWOZDANIE Z KONTROLI ZA OKRES .....

(art. 86 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013)

ŁĄCZNIE:

1. (A) Całkowita liczba przedsiębiorstw wymagających kontroli:

2. (A) Całkowita liczba przedsiębiorstw skontrolowanych:

3. (A) Całkowita liczba przedsiębiorstw będących w trakcie kontroli:

4. (A) Całkowita liczba przedsiębiorstw jeszcze nieskontrolowanych:

ORGAN KONTROLNY: .....

1. (B) Liczba przedsiębiorstw wymagających kontroli:

2. (B) Liczba przedsiębiorstw skontrolowanych:

3. (B) Całkowita liczba przedsiębiorstw będących w trakcie kontroli:

4. (B) Liczba przedsiębiorstw jeszcze nieskontrolowanych:

ORGAN KONTROLNY: .....

1. (C) Liczba przedsiębiorstw wymagających kontroli:

2. (C) Liczba przedsiębiorstw skontrolowanych:

3. (C) Liczba przedsiębiorstw będących w trakcie kontroli:

4. (C) Liczba przedsiębiorstw jeszcze nieskontrolowanych:

ORGAN KONTROLNY: .....

1. (D) Liczba przedsiębiorstw wymagających kontroli:

2. (D) Liczba przedsiębiorstw skontrolowanych:

3. (D) Liczba przedsiębiorstw będących w trakcie kontroli:

4. (D) Liczba przedsiębiorstw jeszcze nieskontrolowanych:

Uwagi dotyczące rubryk:

W stosownych przypadkach dodać dodatkowe rubryki np. (E), (F) itd.

▼B

ARKUSZ B

SPRAWOZDANIE Z KONTROLI ZA OKRES …

(art. 86 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013)

Sprawozdanie z kontroli pod względem pozycji budżetu EFRG odnośnie do roku budżetowego EFRG …

Program kontroli …

B(1) Nr artykułu lub pozycji budżetu EFRG		B(2) Całkowita wartość wydatków związanych z przedsiębiorstwami wybranymi do kontroli … (EUR)			B(3) Przedsiębiorstwa poddane kontroli			B(4) Przedsiębiorstwa będące w trakcie kontroli	B(5) Przedsiębiorstwa nieskontrolowane			
					(i) wydatki faktycznie skontrolowane (EUR)		(ii) całkowite wydatki związane z tymi przedsiębiorstwami (EUR)	(i) całkowite wydatki związane z tymi przedsiębiorstwami (EUR)	(i) całkowite wydatki związane z tymi przedsiębiorstwami (EUR)			
Ogółem:												

2014R0908 — PL — 09.12.2015 — 003.002 — 78

▼B

ARKUSZ C

SPRAWOZDANIE Z KONTROLI ZA OKRES ….

(art. 86 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013)

Możliwe nieprawidłowości stwierdzone pod względem pozycji budżetu EFRG odnośnie do roku budżetowego EFRG …

Program kontroli …

C(1) Nr artykułu lub pozycji budżetu EFRG	C(2) Liczba możliwych stwierdzonych nieprawidłowości	C(3) Liczba danych płatności	C(4) Liczba danych przedsiębiorstw	C(5) Oszacowana wartość możliwych nieprawidłowości	C(6) Opis i charakter każdej z możliwych stwierdzonych nieprawidłowości, numer(-y) referencyjny(-e) danych przedsiębiorstw i numer(-y) referencyjny(-e) OLAF (numery zgłoszenia IMS)
Ogółem:					

▼B

ARKUSZ D

SPRAWOZDANIE Z KONTROLI ZA OKRES .....

(art. 86 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013)

Realizacja kontroli dotyczących poprzednich programów kontroli; program kontroli …

D(1) Liczba przedsiębiorstw zgłoszonych w poprzednim sprawozdaniu jako będące w trakcie kontroli:		D(2) Liczba przedsiębiorstw w D(1), w których kontrole zakończono:		D(3) Liczba przedsiębiorstw w D(1), w których kontrole są w trakcie realizacji:			
D(4) Wartość odnośnych transakcji w D(1):		D(5) Wartość odnośnych transakcji w D(2):		D(6) Wartość odnośnych transakcji w D(3):			
D(7) Liczba przedsiębiorstw zgłoszonych w poprzednim sprawozdaniu jako przedsiębiorstwa, w których kontroli nie rozpoczęto:		D(8) Liczba przedsiębiorstw w D(7), w których kontrole zakończono:		D(9) Liczba przedsiębiorstw w D(7), w których kontrole są w trakcie realizacji:		D(10) Liczba przedsiębiorstw w D(7), w których kontroli nie rozpoczęto:	
D(11) Wartość odnośnych transakcji w D(7):		D(12) Wartość odnośnych transakcji w D(8):		D(13) Wartość odnośnych transakcji w D(9):		D(14) Wartość odnośnych transakcji w D(10):	

▼B

ZAŁĄCZNIK XIII

ŚRODKI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 57

1. Programy wsparcia określone w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ([1]).

2. Następujące programy wsparcia i środki określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ([2]).

— interwencja publiczna;

— pomoc w odniesieniu do prywatnego przechowywania;

— program „Owoce i warzywa w szkole”

— program „Mleko w szkole”;

— dopłaty w sektorze owoców i warzyw;

— środki wsparcia w sektorze wina;

— pomoc w sektorze pszczelarskim;

— pomoc w sektorze chmielu;

— do celów refundacji wywozowych.

3. Pomoc w sektorze jedwabników przewidziana w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1234/2007 ([3]).

4. Środki informacyjne i promocyjne przewidziane w rozporządzeniu Rady (UE) nr 3/2008 ([4]).

5. Środki przewidziane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 ([5]), z wyjątkiem tych, które są wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

([3]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

([4]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich (Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 1).

([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 23).

▼B

6. Środki przewidziane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 ([1]), z wyjątkiem tych, które są wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;

7. Środki przewidziane w tytule III rozdział I rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i włączone do danego programu rozwoju obszarów wiejskich.

8. Środki przewidziane w tytule IV rozdział I rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 ([2]) i włączone do danego programu rozwoju obszarów wiejskich

▼M1

9. Programy wsparcia określone w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1405/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 41).

([2]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s.1).